

PROFIELEN

Win
vrijkaartjes
Motel
Mozaique

JAPANNERS BEKIJKEN HR-onderwijs

SCHRIJVER
ABDELKADER BENALI
Geobsedeerd door verhalen

Waar werk je?

Ik heb twee baantjes. Ik werk in de thuiszorg en daarnaast word ik via een bureau ingehuurd door ouders van een kind met een handicap. Zij doen dat via de subsidie 'persoonsgebonden budget'. Ik ga dan leuke dingen doen met hun kind. Op dit moment heb ik één gehandicapt kindje met wie ik uitstapjes onderneem.

Hoe bevalt je werk?

Heel goed, onder andere omdat het goed betaalt en ik vooral leuke dingen doe. De thuiszorg daarentegen is wel wat zwaarder. Ik moet doorwerken om mijn werk op tijd af te hebben, aan-gezien ik bij verschillende mensen langs moet.

Hoeveel uur werk je per week?

Dat verschilt: de ene week werk ik wat meer dan de andere, maar meestal is het zo'n acht uur.

Wat verdien je?

Bij allebei de baantjes verdien ik 12,50 euro per uur. Per maand houd ik dan ongeveer 200 euro over.

Corina Hoogendoorn (21) Derdejaars sph **d'rbij** **KLUSSEN**

Draagt je bijbaantje iets bij aan je huidige opleiding en je toekomstige carrière?

Ja, op zich wel. Tijdens mijn werk heb ik veel te maken met mensen. De communicatie en het verdere contact met hen is een heel belangrijk aspect. Dat leer ik tijdens mijn opleiding ook.

Waar geef je het geld aan uit?

Kleding, uitgaan en voetbal. Ik voetbal bij een club waar de helft van alle benodigdheden wordt gesponsord, de rest moet ik zelf bekostigen. En natuurlijk gaat er ook geld richting mijn studie.

Kun je ervan rondkomen?

Ik kan goed rondkomen van mijn maandinkomen, zeker in combinatie met de studie-financiering. Momenteel woon ik nog thuis dus dat scheelt. Ik wil binnenkort wel op mezelf wonen. Tegen die tijd zal ik denk ik wel meer moeten werken om alles te kunnen betalen.

Wat wordt je eerste grote aanschaf als je straks een vet HBO salaris hebt?

Ik denk dat ik mijn ouders en vrienden mee uit eten zou nemen.

RH

Welles-nietes

klacht van

aangemeld student lerarenopleiding Turks tegen

directeur van het cluster Lerarenopleiding VO/BVE

uitspraak college van beroep

GEGROND

Te laat ingeschreven: wie zit fout?

Omdat een hogeschoolstudent elektrotechniek later graag wil lesgeven, wil hij, door middel van een tweede inschrijving, de lerarenopleiding Turks gaan volgen. Op het moment van inschrijving, in september, kon bureau inschrijving zijn verblijfsdocument niet vinden. Later kwam dit alsnog boven tafel. Omdat de uiterste inschrijfdatum van 1 oktober inmiddels gepasseerd was, ontving hij een formulier verlate inschrijving dat hij moest laten ondertekenen. Dit is gebeurd, maar door iemand die hiertoe niet bevoegd bleek te zijn. De student was hiervan niet op de hoogte. Later kwam het bericht dat de tweede inschrijving niet was geaccepteerd, omdat die te laat was en niet in het belang van de hogeschool. De student vindt dit laatste voor hem niet relevant. Bovendien stelt hij dat de procedure buiten zijn schuld om pas na 1 oktober werd afgewikkeld en zegt hij niet verantwoordelijk te zijn voor het al dan niet bevoegd zijn van degene die het formulier voor verlate inschrijving heeft ondertekend. Het cluster acht zich echter niet verantwoordelijk voor het niet kunnen tonen van een verblijfsdocument en het zoekraken van dat document bij bureau inschrijving. Zowel bij bureau inschrijving als bij het bedrijfsbureau van het cluster is bekend dat er slechts twee personen zijn die bevoegd zijn het formulier voor verlate inschrijving te tekenen. Men acht het uitgesloten dat een van deze bureaus de student verkeerd zou hebben ingelicht. Maar het college van beroep is van mening dat de hogeschool tekort is geschoten bij het tijdig boven tafel krijgen van de verblijfsdocumenten en is van mening dat dit de student niet mag worden toegerekend. Om die reden stelt het college van beroep de student in het gelijk.

DvN

De Concurrentie

Profielen kijkt over de heg bij collega-hogeschool- en universiteitsbladen.

Punt.09 – Avans Hogeschool Reclamefietsen

Reclame maken kost bedrijven handenvol geld. Een creatieve oplossing die veel goedkoper is: studenten gratis een fiets met reclameborden geven. Volgend jaar zal dit initiatief van Red Star Media van start gaan. De fiets is bedoeld voor bijna alle studentensteden in Nederland. Inmiddels hebben zich al vierduizend studenten aangemeld voor een gratis fiets. Zit je zonder fiets en wil je er geen van een junk kopen, check dan de site: www.ikfietsgratis.nl

Atrium – Haagse Hogeschool Bijspijkerkursus nieuwe media

Leuk hoor, al die termen als podcasting, rss feed en weblog, maar veel studenten van de Haagse Hogeschool zijn nog niet bekend met deze nieuwe-media-termen. Een onderzoek onder tweehonderd jongeren wijst uit dat 23 procent niet eens weet wat een weblog is. Op de vraag of men wel eens een podcast downloadt, antwoordt 72 procent met 'huh'? En als hoogtepunt weet zelfs 89 procent niet wat rss feed is. Misschien is een bijspijkerkursus digitaal jargon iets?

Trajectum – Hogeschool Utrecht What's hot and what's not

Het nieuwe jaar is alweer een tijdje aan de gang, maar zoals elk jaar is het belangrijk om op de hoogte te zijn van alle ins en outs. Trajectum zette ze voor ons op een rijtje. Wie hip wil zijn, houdt zich anno 2006 bezig met sudoku, skype, speeddaten, e-shoppen en pilates. Qua mode en interieurstyling moet je denken aan kant, rushes, zwart-wit en huidskleuren. Je drinkt dit jaar geen koffie maar cacaodrank. En muziek luister je alleen nog via een ipod. Dacht je hip te zijn als metro-seksueel, vergeet het! De überseksueel wordt het helemaal. Neem hierbij iemand als Bono van U2 in gedachten, mannelijk, intelligent en zelfbewust.

RH

Wiebenjijdan?

DELSHAD IDRIS ALI (26)

Laatstejaars cmv

Delshad is geen doorsnee student. Hij studeert met een tijdelijke verblijfsstatus in Nederland. Zijn weg naar de Hogeschool Rotterdam is daarom niet zonder slag of stoot gegaan. In eerste instantie mocht hij niet studeren. Door ambtenaren aan hun jasje te trekken, heeft hij het toch voor elkaar weten te krijgen. Nu hij zelf zoveel heeft bereikt, wil hij wat betekenen voor anderen. Met zijn Koerdische en multiculturele stichting Newroz komt hij op voor minderheidsgroepen.

foto: Levien Willemse

Laatste ontvangen sms'je

Was van mijn vriendin Jacqueline. Ze wilde me succes wensen met een evenement van Newroz.

Trots op... De dingen die ik heb bereikt, ondanks de moeilijkheden waar ik soms mee te maken heb gehad.

Hekel aan... Mensen die nep zijn, die doen alsof. Dat vind ik helemaal niks.

Vijf jaar geleden... Toen was ik allerlei plannen aan het bedenken die ik nu wil realiseren. Sommige daarvan heb ik al uitgevoerd, waaronder de stichting die ik heb opgericht. Vijf jaar geleden waren het nog slechts dromen.

Dagje ruilen met... Iemand van mijn werk, Wouter van Welzen. Hij is een creatief persoon die veel heeft gereisd. Daardoor is zijn levensvisie erg breed en interessant.

In het weekend... Als het aan mij ligt, werk ik vaak door. Maar sinds ik een vriendin heb, geniet ik in de weekends ook van leuke dingen met haar.

Geleerd op de HR...

Systematisch en projectmatig werken. Ik ben af en toe nogal chaotisch. Bovendien heb ik ook mezelf leren kennen. Ik weet nu beter wat mijn sterke en zwakke punten zijn. Dat heb ik hier op de hogeschool echt ontdekt. Ook heeft de hogeschool mij geleerd om mezelf te profileren.

Boek... *Interculturele gespreksvoering* van E. Hoffman, een erg interessant boek. Het gaat over een voorbeeld-model, het TOPOI-model, dat gericht is op interculturele gesprekken. Het laat, in heel grappig beschreven situaties, zien hoe je met verschillende mensen in verschillende situaties kan communiceren.

Film... *Leef*, een inspirerende film die zowel gaat over hoop als genieten van het leven.

cd... *Buddha Bar* vind ik heel mooi. Het is een mix van oosterse muziek in allerlei talen. Die wereldmuziek spreekt me aan.

Verslaving... Snoep... vooral zoetigheid. Maar het snoep dat ik het lekkerst vind, zijn pistacheenootjes.

Ooit... Ik wil nog zoveel dingen. Van mijn onzekerheid af zijn. Nog meer bereiken voor de Koerden en in het algemeen voor de multiculturele samenleving. Ik hoop met mijn stichting oplossingen te kunnen vinden voor de problemen die er nog zijn binnen onze multiculturele samenleving. En wat ik wel heel graag zou willen, is mijn moeder omhelzen die ik al acht jaar niet heb gezien.

Meer info over Delshads stichting Newroz, vind je op www.newroz.nl

RH

foto: Levien Willemse

Buitengesloten

Ik weet meestal precies wat ik wil en ga daar dan ook vrij direct op af. Soms wat impulsief, maar door vaak genoeg te vallen leer je steeds beter hoe weer op te staan. Maar wat doe je als datgene wat je wilt een ander persoon is? Een vent, in dit geval. En wat als hij niet zo impulsief is als jij en de kat uit de boom kijkt? Precies: dan worden wij dames een beetje ongeduldig, geïrriteerd en misschien zelfs agressief. Maar vandaag heb ik daar een wijze les over geleerd.

Aangezien ik op zoek ben naar een huisgenootje, kwam een aardige meid een kijkje nemen naar mijn halfgare zolder. Ik had mijn reservesleutelbos meegenomen toen we naar boven liepen. Na de bezichtiging wilden we de deur van mijn huis weer openen, toen de sleutel niet meer in het slot leek te passen. Wat was er gebeurd? Terwijl ik de reserve-sleutels meegenomen had, had ik mijn eigen sleutel in het sleutelgat gelaten. Aan de binnenkant dus. Vijf minuten discussiëren later besloten we de deur in te rammen. Dus tot drie tellen, aanloopje, en... we waren allebei beurs, maar de deur gaf weinig mee. Ook mijn karateschoppen, waar ik toch ooit Nederlands kampioen bij de jeugd mee geworden ben, haalden weinig uit. Uiteindelijk gaf mijn moeder de tip een buigzaam kaartje te gebruiken. 'Zeg maar net als een inbreker, Lau.' Na nog eens een kwartier vogelen, gleed mijn deur ineens open... voor een moment voelde ik echt hoe het is om inbreker te zijn. Best een kick, eigenlijk. Nog nooit was ik zo blij dat ik mijn huis in kon. En ik weet nu wat het geheim is: Als je iemands hart wilt veroveren, moet je dat niet met veel kabaal doen. Je moet zorgen dat je het juiste kaartje vindt en dan heel stiekem naar binnen glippen. En hoe moeilijker het is binnen te komen, des te veiliger voel je je als je er eenmaal bent.

Laura Koedam

(tweedejaars international business and languages)

Dat de containervaart nog eens tot een bijzondere tentoonstelling zou leiden, had het Natuurhistorisch Museum Rotterdam (NMR) jaren geleden wellicht niet kunnen bedenken. *Profielen* nam een kijkje bij Fossielen uit de Eurogeul.

foto: NMR

Toen de Noordzee nog steppe was

'Mitchell, deze is eng jochie.' Een jongentje dat naar zijn klasgenoot roept, trekt mijn aandacht. In de benedenverdieping van het NMR wijst hij me naar een mansfiguur op een operatietafel. 'We gaan hoor', zegt Mitchell over de tentoonstelling die over pijn gaat en is ingericht in samenwerking met het Erasmus MC. De twee andere verdiepingen hebben de kinderen meer te bieden. Het NMR is ook echt een museum voor jong publiek. Kinderen en dierenliefhebbers kunnen hier hun hart ophalen. Aan de potvispenis van een meter hoog bijvoorbeeld, aan opgezette vlinders, sprinkhanen (ik verbaas me over hun grootte) en de kat die mij wel heel erg eng aankijkt. Op de eerste verdieping valt me het klinische van de geplette zeekrokodil op. Kinderen zullen zich hier vergapen aan de grote ijsbeer, de dromedaris en (ik schrik...) de open bek die anderhalve meter boven mij openstaat. Hij maakt deel uit van het muf ruikende skelet van Ramon de olifant. Ernaast ligt een kies van 25 centimeter groot. 'Aaien mag', staat er uitnodigend bij.

Maar nu de tentoonstelling waar ik eigenlijk voor kwam, *Fossielen uit de Eurogeul*. De Eurogeul? Ja, dat is de uitgebaggerde en 23 meter diepe vaarroute voor de kust, in het verlengde van de Nieuwe Waterweg. Om eerlijk te zijn, wist ik dit niet. Ik word hier ook met de neus op feiten gedrukt die mij alweer heel lang waren ontschoten. Bijvoorbeeld dat de Noordzee vroeger (heel vroeger, in de laatste

ijstijd van plusminus 110.000 tot 10.000 jaar geleden) een droog steppegebied was waar mammoets liepen. Het bewijs komt uit de Eurogeul waar vissers, als bijvangst, fossiele botten opvissen. Dierresten die in goede staat verkeren omdat ze tussen het baggeren en vinden maar relatief korte tijd blootlagen. Zo zijn er de imposante schedel met hoorns van de steppenwisent en de slagtang van een walrus. De walrus, die overigens niet uitgestorven is, kan maar liefst 1950 kilo wegen, lees ik op de duidelijke informatieborden bij deze tijdelijke tentoonstelling. Wat ik mis zijn afbeeldingen – liefst levensgroot – van de walrus, de wolharige mammoet en van al die andere al dan niet uitgestorven Eurogeuldieren. Dan pas wordt het ook in deze zaal echt leuk voor Mitchell en z'n klasgenoten.

JvN

Waar Natuurhistorisch Museum Rotterdam Westzeedijk 345 (Museumpark) Rotterdam

Open di t/m za 10.00 – 17.00 u, zon- en feestdagen 11.00 – 17.00 u

Prijs € 4,- CJP'ers/kinderen/groepsleden € 2,00, Museumkaart gratis

GEOBSEDEERD

Abdelkader Benali (30) studeerde in 1996 aan de Hogeschool Rotterdam. Tien jaar, een Libris Literatuur Prijs voor zijn roman *De Langverwachte* en een flink aantal boeken en toneelstukken later is hij één van de meest succesvolle jonge schrijvers van Nederland. 'Mijn werk is bepaald geen hap-slik-weg.'

Precies tien jaar geleden heb je ook in Profielen gestaan, vlak na het uitkomen van je eerste boek Bruiloft aan Zee. Je was toen net begonnen met een universitaire studie geschiedenis. Wat is er wel en niet uitgekomen van je academische verwachtingen?

'Ik was geflopt op het vwo, dus ik moest een manier verzinnen om toch naar de universiteit te kunnen. Ik heb een jaar lerarenopleiding gedaan en toen won ik een beurs in Leiden met een essaywedstrijd. Ik vond de universiteit de eerste drie weken spannend, daarna zette het verval in. Ik kwam erachter dat ik autodidact ben. Ik was nieuwsgierig, ik vond colleges wel leuk en had ook goed contact met docenten, maar iets in mij verzette zich tegen het systeem. Je moet uiteindelijk toch tentamen doen over de voorgeschreven stof terwijl ik dan zelf met heel andere onderwerpen bezig was. Dat werkte niet voor mij.'

Je hebt op de HR op de lerarenopleiding gezeten, heb je wat met lesgeven?

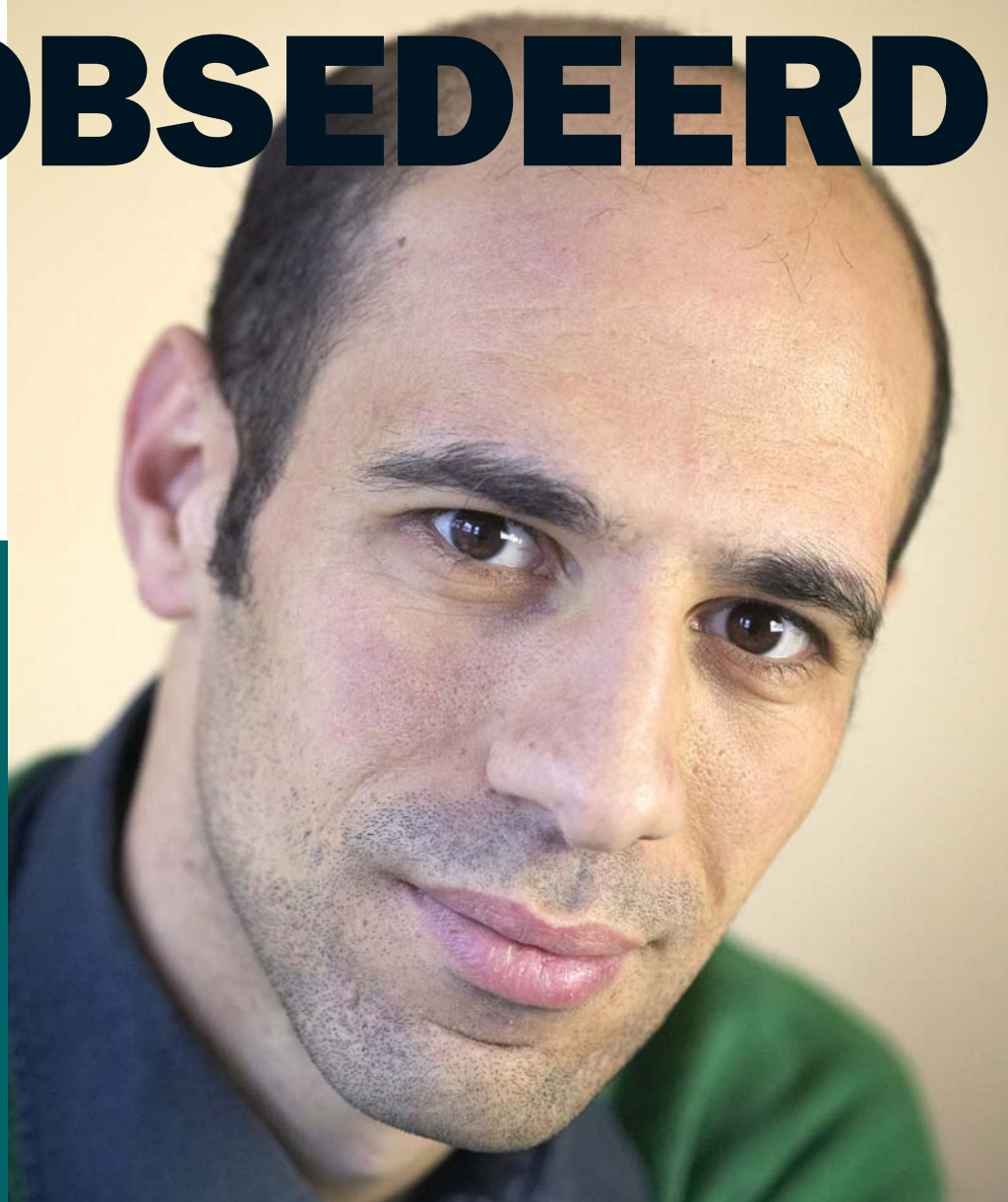
'Het is het mooiste wat er is. Ik heb zes weken lang colleges gegeven aan studenten Nederlands in Boedapest. Toen zei ik: 'Ik heb twintig jaar ervaring met onderwijs en die kan ik nu in de praktijk brengen.' Want zo is het toch, iedereen weet van vroeger precies wat een leraar wel of niet moet doen. Ik put gewoon uit mijn gevoel en enthousiasme en mijn eigen fouten. Wat wel een nieuwe uitdaging voor leraren is, is dat kinderen steeds individualistischer zijn geworden. Als leraar moet je van een klas tegenwoordig een team maken en dat is veel moeilijker. Kinderen zijn nu veel meer alleen in de klas, ze hebben even een paar uurtjes school en dan gaan ze weer al hun andere, individuele dingen doen. Het lijkt me niet makkelijk om nu leraar te zijn.'

Mensen hebben weinig historisch besef, zei je ooit. Zou je polarisatie en hokjesdenken aan kunnen vechten door ervoor te zorgen dat geschiedenis belangrijker wordt binnen de maatschappij en het onderwijs?

'Het zou wel goed zijn als mensen zichzelf konden zien als onderdeel van een historisch proces. Wat kinderen nu vooral zouden moeten leren is geschiedenis van de slavernij, van het Midden-Oosten. De multiculturele samenleving is een complexe realiteit. Kinderen weten er wel iets van, via hun ouders of televisie, via al dan niet ophitsende zenders, maar in de klas komt er weinig van terug.'

Als je in een klap een bekende Nederlander wordt door het winnen van de Libris Literatuur Prijs, wat doet dat met jezelf en je omgeving? Reageren mensen opeens heel anders op je?

'Ik heb er geen last van. Ik vind aandacht wel leuk en ik krijg heel veel positieve reacties, mensen zijn heel aardig. Ik heb ook niet het gevoel dat ik word bestormd, integendeel. Ik val niet op, dat werd laatst nog bevestigd door Gerrit Komrij toen ik hem op straat tegenkwam en hij mij niet herkende. (Abdel doet een onverwacht goede imitatie van de bekende dichter): "Jaaaa...dat heb je toch goed gedaan. Zoals je je kleedt en zo. Je valt helemaal niet op!" Dat camouflagegedrag vind ik wel prettig. Maar ik weet me ook zo te gedragen dat ik wél opval, en ik kies zelf wanneer ik dat wil.'

Schrijver Abdelkader Benali

DOOR VERHALEN

Ben jij een workaholic?

'Dat lijkt misschien zo. Maar als je als schrijver een jaar lang een uurtje per dag werkt, dan heb je al heel veel materiaal. Ik heb een keer een hele dialoog tussen twee jongens geschreven in de vertraagde trein naar Vlissingen. Van de week had ik een gesprek met een theatermaker en toen ben ik weer eens naar die tekst gaan kijken en ik dacht: Dat is eigenlijk een heel goeie tekst.'

Ben je met zo'n hoge productie niet bang voor een 'Abdelkader Benali-overkill'?

'Nee hoor, ik doe heel verschillende dingen. En je kunt veel over mijn werk zeggen maar het is niet bepaald hap-slik-weg.'

Je hebt ook toneelstukken geschreven. Is dat heel anders dan het schrijven van een boek? En bemoei je je dan ook met de regie?

'Theater vind ik veel moeilijker. Het is veel meer gebonden aan regels: Het moet door iemand uitgesproken worden, het is in een zaal, er moeten handelingen bij komen. Ik voelde me vereerd toen ik werd gevraagd, ik ga nooit naar het toneel maar ik houd er wel veel van. De magie, het sfeertje. Ik bemoei me niet met de regie, wie ben ik om een regisseur te gaan vertellen hoe hij zijn vak moet beoefenen? Ik ga ook niet tegen de bakker zeggen: "Moet je dit brood niet anders snijden?"'

De hoofdpersoon in je laatste boek Laat het morgen mooi weer zijn is een 'authenticiteitsheeler', een soort psychiater voor de ziel, die zijn werk heeft gemaakt van het aanhoren van het levensverhaal van mensen. Hoor jij ook graag andere mensen aan?

'Ik ben geobsedeerd door verhalen. Je verhaal is wie je bent. Iedereen heeft een verhaal. Mensen zeggen de meest interessante dingen juist tussen neus en lippen door, de terzijdes zijn vaak veel belangrijker dan de hoofdzaken, daardoor leer je veel meer over wie iemand is. Soms zegt de manier waarop iemand een appel eet al heel veel over die persoon. We zijn allemaal heel erg op zoek naar authenticiteit tegenwoordig, en dat wilde ik ook wel een beetje op de hak nemen in het boek. De hoofdpersoon Malik Ben doet eigenlijk niet meer dan luisteren naar het verhaal van. De meeste mensen willen wel eens een gesprek zonder dat je constant overtroefd wordt door je gesprekspartner, of zonder dat het heel beladen is, zoals meestal tussen mannen en vrouwen.'

Binnenkort verschijnt er van jou een roman in verzen, getiteld Panacee.

'Ja dat klopt, in juni. Maar hij heeft vertraging opgelopen, eerst komt er in mei nog een roman uit, *Feldman & ik*. Gaat over twee vrienden die elkaar kennen van de universiteit. De één verdwijnt op een dag, wil uit het systeem stappen. Een jaar later krijgt de ik-persoon weer een brief van hem.' Abdel klopt op een dik manuscript voor hem op de tafel. 'Dit is het! En in het najaar komt er ook nog een verhalenbundel uit.'

In een interview zei je ooit: 'Taalbeheersing is een voorwaarde voor integratie.' Maar wat vind je van de veelbesproken gedragsregels van de Rotterdamse gemeente over Nederlands praten op straat?

'Ik vind het slecht. Het is er om mensen te pesten en ze te behandelen als gestoorde onaangepasten. Ik ben bang dat het alleen maar erger wordt. Het gaat niet alleen om taal maar ook om cultuur, in een volwassen cultuur leer je met elkaar communiceren. Zo'n burgemeester Opstelten die dan bij een islamdebat komt, tien gedragsregels voordraagt en weer opstapt... Het is regenteske arrogantie. En wat die mevrouw (minister Verdonk, red.) nu doet, heeft te maken met terreur. Deze mevrouw geeft niks om cultuur, het kan haar niks schelen. Deze regering denkt alleen maar in macht: Hoe kunnen we mensen in de gaten houden, ze bang houden? Want hoe groot zijn de problemen nu werkelijk? Je hoort alleen maar voorvallen. Jongetjes van twaalf gooien een steen door de ruit bij een omgebouwde joodse politicus, dat verzin je toch niet. Het is net een film! Het zou zo bevrijdend zijn als mensen er ook eens om konden lachen, maar wij roepen meteen dat de jihad is uitgebroken.'

Je groeide op in Rotterdam en woont nu in Amsterdam, wat is het grootste verschil tussen beide steden?

'Ik ben heel makkelijk. Dat gelul over Amsterdam versus Rotterdam, daar kan ik niks mee. Ik vond Rotterdam vroeger helemaal niks, hard en kaal. Tegenwoordig vind ik het wel leuk, de jeugdcultuur die daar opkomt is heel interessant. Vroeger, als je door het centrum liep, gebeurde er niks, nu is er heel veel. In Amsterdam heeft alles betekenis, alles staat onder een vergrootglas. Maar in Rotterdam gebeurt het gewoon. Ik kan overal wel aarden, ik ben een kind van nomaden, ik ken geen grenzen.'

foto: Leiven Willemse

Bijzondere ontmoeting

's Ochtends vroeg, terwijl mijn reisgenoot nog sliep, liep ik – tijdens mijn recente reis naar Egypte – langs de Nijl de souk in. Ik raakte de weg kwijt. Een oude man met een karakteristiek gezicht, die zich later zou voorstellen als mister Hagag, wenkte me. Voor ik iets kon zeggen, zei hij: 'I see you are lost in different ways. Where are you from?' Toen hij Holland hoorde, verscheen er een glimlach op zijn gezicht. Hij sleurde me zijn huis in. Triomfantelijk liet hij me een kaart met een afbeelding van Beatrix zien. Ik kwam te weten dat mister Hagag tijdens dienst een jaar in Nederland had doorgebracht.

'I was unhappy there', zei hij. 'In your society money is the god, your profet is the media and your religion is no more. Right has become wrong and wrong has become right.'

De ochtend werd middag terwijl mister Hagag verder vertelde. Ik was gefascineerd en ontroerd door de waarheden en wijsheden die hij sprak. Ik vroeg hem naar zijn leeftijd, hij wist het niet. Toen hij 65 werd, is hij opgehouden met tellen. Ook wist hij niet in welk jaar we leven. 'I am not a slave of time', zei hij. Hij vertelde me over zijn beste vriend, een christen. Volgens hem is er in geloof geen ruimte voor haat. 'He has his religion, I have mine.' Mister Hagag ontpopte zich langzaam tot toonbeeld van oprechte goedheid.

Toen het begon te schemeren klikte hij het armbandje dat we hadden gemaakt om mijn pols en zei: 'You have to go, my child. I will help you find your way back.' Voor het pension gaf hij me een briefje: 'My address, write me', zei hij. We namen afscheid. Ik keek naar het papiertje, op de achterkant stond: soera 103 koran. De kamerdeur ging achter me open. Voordat mijn reisgenoot iets kon zeggen, zei ik vol schuldbesef: 'Sorry, I was lost.'

Samira Bouyelma

(Vierdejaars lerarenopleiding maatschappijleer)

Hart voor studenten

Eerst opereerden de medewerkers van het bedrijfsbureau Rotterdam Business School solo en was het ieder cluster voor zich.

Maar door de fusie van de HES en de HR in 2002, kwam het huidige damesteam van de RBS tot stand.

Nu maken Nathalie Loos, Nanny Jansen en Elma Vonk, met nog vier andere collega's, zich hard voor (internationale) studenten van de RBS.

'We willen iedereen *happy* houden', aldus Nathalie Loos, hoofd van het bedrijfsbureau RBS. Dat is de belangrijkste doelstelling van onze medewerkers. Binnen het cluster van de internationale opleidingen is het bedrijfsbureau het hart van de afdeling. De medewerkers zijn er continue in de weer met het verzorgen van tentamenroosters en diploma-uitreikingen, maar ook met het regelen van het verblijf van internationale studenten. Elma houdt zich bezig met de Engeltalige opleidingen en Nanny regelt de zaken voor de opleiding *international business and languages* (ibl).

Na de fusie zijn er verschillende veranderingen gekomen, waaronder de drie assistent-studenten. Zij fungeren als eerste aanspreekpunt van de afdeling naar de studenten toe. Loos: 'Dat zorgt voor wat meer begrip onder de studenten. Als onze assistent-studenten iets niet weten, dan zoeken wij het uit. Dat werkt wel wat rustiger.'

Jansen: 'Na de fusie is het ook wat anoniemer geworden. Eerst was je toch het centrale aanspreekpunt van een opleidingsafdeling. Nu kan ik tenminste doorwerken en word ik niet continu van mijn werk gehouden. Zodoende kunnen wij nu meer voor de studenten betekenen.' Vonk, de langst werkende medewerker van de RBS: 'De diversiteit in het werk is ontzettend leuk maar het is niet altijd zo gemakkelijk, al die internationale culturen bij elkaar. Het veroor-

Collega's

vlnr. Elma Vonk, Nathalie Loos, Nanny Jansen

zaakt nog wel eens misverstanden en moeilijkheden. Zo hebben we wel eens te maken met studenten die vanuit cultureel opzicht heel erg in hiërarchie denken.'

Loos: 'Die studenten willen dan bijvoorbeeld met de hoogste persoon van de school spreken omdat ze anderen niet geschikt vinden om hun probleem op te lossen. Dat werkt wel eens moeizaam.'

Vonk: 'Maar we klagen niet. We worden voor onze inspanning altijd enorm bedankt door de internationale studenten. Vaak krijgen we cadeaus als ze zijn afgestudeerd of weer teruggaan naar hun thuisland. We hebben veel contact met hen omdat zij in een ander land zijn en ons heel vaak nodig hebben voor van alles en nog wat. Dat scheidt een band. Het is dan ook absoluut geen vangen-tot-vijfbaan.'

RH

HR EN HVA FORS MEER EERSTEJAARS

Dit collegejaar hebben vooral de Hogeschool Rotterdam en de Hogeschool van Amsterdam (HvA) meer eerstejaars getrokken. Inholland, de Noordelijke Hogeschool Leeuwarden en Avans Hogescholen verloren terrein.

In het hele hoger beroepsonderwijs zijn 1,7 procent meer studenten begonnen. Dat blijkt uit de definitieve instroomcijfers van het hbo die de HBO-raad in februari openbaar maakte. De HR en HvA steken ver boven dat landelijke

Stage blijft ondergeschoven kindje

Het niveau van de stagebegeleiding in het hoger onderwijs laat nog steeds veel te wensen over, blijkt uit een enquête van het ISO. De studentenorganisatie wil dat staatssecretaris Rutte een groot vervolgonderzoek instelt.

Meer dan een kwart van de duizend door het ISO geënquêteerde studenten aan hogescholen en universiteiten heeft voorafgaand aan de stage geen enkel gesprek gehad met zijn begeleider. Ruim zestig procent bespreekt de stage slechts één keer. Minder dan een kwart van de geënquêteerden is positief over de assistentie vanuit de opleiding.

Direct gevolg van de summiere betrokkenheid van stagebegeleiders is dat zij maar in beperkte mate weten wat er binnen het stagebedrijf speelt. Slechts 26 procent van de studenten is tevreden over de bedrijfskennis bij de opleiding.

Koepelorganisaties VSNU en HBO-raad kunnen de komende maanden een bezoek van het ISO verwachten. 'We blijven hen op dit punt aanspreken', zegt ISO-voorzitter Evelien van Roemburg. 'Want vooral in het midden- en kleinbedrijf ontstaan er problemen als de ondersteuning vanuit de opleiding ontbreekt. Kleine ondernemers hebben vaak onvoldoende mankracht om studenten goed te begeleiden. Daar is hulp van de hogeschool of universiteit bij nodig.'

Opvallend genoeg zijn de studenten doorgaans wel tevreden over de stage op zich. 'Zeventig tot tachtig procent van de studenten is positief', aldus de ISO-voorzitter.

'Maar daarbij past een belangrijke nuance: stage is in de eerste plaats bedoeld als aanvulling op de studie en veel minder voor het opdoen van werkervaring. Omdat een flinke meerderheid van de geënquêteerden dat niet lijkt te beseffen, is het de vraag hoeveel van die positieve reacties terecht zijn.'

Het ISO vraagt staatssecretaris Rutte al meer dan een jaar om zich in te zetten voor een betere inbedding van de stages in de opleiding. Rutte vroeg het ISO op zijn beurt om concrete gegevens. 'En die hebben we hem bij deze gegeven', zegt Van Roemburg. 'Op basis van onze conclusies kan ik me niet anders voorstellen dan dat er een groter onderzoek van het ministerie volgt. Wat ons betreft komt de inspectie eraan te pas, maar we gaan ook akkoord met een werkgroep waarin OCV ook de HBO-raad en de VSNU betreft.'

HOP, TdO

Dat stelt de Onderwijsraad in een advies over aanpassingen in het onderwijs. Als voorbeeld noemt de raad het competentieleren dat in het beroepsonderwijs in ijltempo is ingevoerd, terwijl het succes van de formule zeker niet gegarandeerd is. Een planmatige, gefaseerde aanpak was volgens de

gemiddelde uit. Beide hogescholen hadden maar liefst 14,2 procent meer instroom dan vorig jaar. De HR komt hiermee op een studentenaantal van 24.000. De groei is des te opvallender omdat de vooraanmeldingen nog wezen op een geschatte toename van 8 procent. Een dergelijk groot verschil tussen vooraanmeldingen en definitieve instroomcijfers geldt als bijzonder. Aan de andere kant van het spectrum staat de Hogeschool Inholland, die volgens de officiële cijfers bijna een vijfde minder instroom kreeg. Een voetnoot in het bestand verklaart een deel van het verlies: Enkele opleidingen van Inholland zijn overgebracht naar andere hogescholen. Maar gecorrigeerd bedraagt de daling nog altijd 14,4 procent. De NH Leeuwarden had dit jaar 6,7 procent minder instroom en ook de Brabantse Avans Hogescholen zaten zes procent onder de instroom van het jaar daarvoor. De grote hogescholen Fontys en Saxion steken met twee procent meer nieuwe eerstejaars iets boven het landelijke gemiddelde uit.

Van alle hbo-opleidingen groeiden de sociaal-agogische opleidingen het hardst: die trokken 5,2 procent meer nieuwe studenten. Vooral

pedagogiek en sociaal-pedagogische hulpverlening groeiden flink met ruim twintig en zes procent. Het agrarische onderwijs en het kunstonderwijs daalden juist met ongeveer anderhalf procent. In het economisch onderwijs (1,2 procent erbij) en bij de lerarenopleidingen (0,5 procent erbij) veranderde relatief weinig. Populaire studies zijn dit jaar facility management en bedrijfskundige informatica, die met elf procent stijgen. Ook accountancy en verpleegkunde zijn in trek met zo'n vijf procent meer instroom. Informatica, bouwkunde en elektrotechniek verliezen juist terrein. Opvallend is de daling bij hbo-rechten. Die opleiding schoot aanvankelijk pijlsnel omhoog, maar in het vierde jaar van zijn bestaan leverde de studie weer bijna vijf procent van zijn instroom in. Er zijn dit jaar 2351 studenten van start gegaan, tegen 2470 vorig jaar. De opleiding sociaal-juridische dienstverlening wist dit jaar juist 2,5 procent meer studenten te trekken. Management, economie & recht zit al jaren in een dalende lijn en verloor ook dit jaar bijna zeven procent instroom.

HOP, BB/EvdM

'Geen onderwijshervorming voor het nut bewezen is'

Onderwijsvernieuwing moet een stuk voorzichtiger. Nieuwe leerconcepten zouden voor invoering eerst uitgebreid moeten worden getest. Medicijnen worden ook pas toegestaan nadat ze werkzaam blijken.

raad beter geweest, maar daar is wel een cultuuromslag voor nodig. De Onderwijsraad verwijst naar het buitenland, waar vooronderzoek naar de effecten van vernieuwing gebruikelijker is. Het is aan minister Van der Hoeven om te bepalen hoe hoog ze het onderzoek naar de noodzaak van onderwijsvernieuwing op de agenda zet. Zij moet er volgens de raad voor zorgen dat onderzoekers en instellingen met het *evidence based learning* aan de slag gaan. De Onderwijsraad heeft zich in het advies geconcentreerd op het voortgezet onderwijs en het mbo. 'Daar zijn op dit moment de meeste veranderingen gaande.

De huidige discussie rond het competentiegerichte leren in het hbo is niet aangehaald, maar eigenlijk geldt het pleidooi voor nutonderzoek voor het hele onderwijs', laat een woordvoerder weten. 'Ook de universiteiten zouden dit moeten oppikken, want het onderwijskundige onderzoek staat op dit moment te ver af van de beroepspraktijk. Daar moet verandering in komen en niet alleen via nieuwe programma's: Wij vinden het minstens zo belangrijk dat de resultaten die er al zijn toegankelijk worden gemaakt voor de praktijk.'

HOP, TdO

foto: Ronald van den Heerik

Cultuurverschillen tussen Japans en Nederlands onderwijssysteem

Japanse leerkrachten op bezoek bij HR

Onlangs ontvingen de Rotterdam Business School (RBS) en de PABO van de Hogeschool Rotterdam een delegatie van dertig Japanse leerkrachten.

Zoals je van een groep rechtgeaarde Japanners mag verwachten, werd er veel gefotografeerd: Bij binnenkomst werd het open leercentrum van het Museumpark op de gevoelige plaat vastgelegd, daarna de sprekers en zelfs de, gedeeltelijk in het Japans vertaalde, sheets. Er werd veel meegeschreven en na afloop kwamen er geïnteresseerde vragen.

Fumiko Inoue, docente Japanse taal en crosscultureel management van de RBS, gaf in het middagedeelte een workshop: 'Het is met name het project-onderwijs, het competentiegericht leren, dat men in Japan niet kent. Daarover hebben we het uitgebreid gehad. Studenten van de RBS runnen minionder-nemingen, importeren en ver-kopen producten. Zo sterk op de beroepspraktijk gericht zijn, dat was voor de bezoekers echt een verrassing. In Japan bootsen ze hooguit de praktijk binnen de school na, maar verder dan dat gaat het niet. De verschillen tussen het Japanse en het Nederlandse onderwijssysteem zijn sowieso groot', licht Inoue toe. 'In Japan is de basisidee dat iedereen gelijk is, in Nederland dat iedereen gelijke kansen moet hebben, maar dat capaciteiten per persoon verschillen. Deze gedachte is in Japan echt taboe. Het hele concept van de cito-toets, waardoor al vrij vroeg in het leven de leercapaciteit wordt bepaald, is voor een Japanner niet te bevatten. Zoiets zou daar nooit geaccepteerd worden. Iedereen moet alles kunnen. Dit leidt tot veel drama, het zelfmoordpercentage van

Japanse scholieren is relatief hoog en schoolweigeren en zelf-opsluiting nemen steeds grotere vormen aan. Aan de andere kant: Japanners proberen altijd het beste uit zichzelf te halen, hier neemt men ook wel eens genoegen met vmbo als havo er ook in zou zitten.' Uitspraken over de wenselijkheid van aanpassing van het Japanse onderwijs deden de bezoekers niet. 'Japan is een op consensus gerichte samenleving. Niemand zegt: "Dat is interessant, dat willen wij ook." "Dat nemen we mee", is de meest vergaande reactie.'

cadeautjescultuur

Tijdens de workshop waren ook RBS-studenten aanwezig. Zij hadden bij Inoue al lessen Japanse taal gevolgd en waren in staat het gezelschap in het Japans toe te spreken. 'Dat werd door de delegatie erg gewaardeerd', aldus Inoue. 'De deelnemers aan de workshop toonden ook veel interesse in de achtergrond van de studenten. In Nederland hebben we een veel grotere variatie in de studentenpopulatie dan in Japan. Op de hogeschool zitten studenten met een havo-, een vwo- of een mbo-achtergrond, of mensen die al gewerkt hebben en daarna zijn gaan studeren of hebben gereisd. De variatie in leeftijd en achter-

grond is in het Japanse onderwijs heel beperkt. Het onderwijs daar is veel eenvormiger.'

De reacties op het hogeschool-bezoek waren heel positief. Inoue: 'Dat bleek wel uit het mooie afscheidsfeest dat de Japanse delegatie voor ons verzorgde. Tijdens het diner werd een show verzorgd met zang, dans, kalligrafie en een zwaardvechtspordemonstratie. Een jonge Nederlandse lerares leerde hoe ze een kimono aan moest trekken en er werden oud-Japanse spellen gespeeld. Na afloop werden bijna alle attributen ons als cadeau gegeven. Japan heeft een enorme cadeautjes-cultuur en ondanks het feit dat ik dat in mijn lessen cross-cultureel management altijd benadruk, zijn wij toch zonder typisch Nederlandse cadeautjes naar dit afscheidsfeest gegaan. Dat beschouw ik echt als een blunder.'

DvN

IN DE PRIJZEN

RIBACS-studenten winnen de AVBB-prijs

Drie studentenkoppels bouwkunde wonnen dit jaar de AVBB-prijzen. Een jury, bestaande uit een architect, een aannemer en een constructeur, beoordeelde afstudeeropdrachten die een acht of hoger hadden gekregen. De hoofdprijs was voor Kobbe Vink en Hiddo den Hartog. Zij kregen de prijs voor hun project waarbij zij een model ontwierpen om inzichtelijk te maken wat de financiële en bouwkundige consequenties zijn van eisen die de toekomstige gebruikers stellen aan het te maken gebouw. Erick de Ruiters ontwierp samen met zijn team de Rijswijkse Toren en de derde prijs was voor Jan Korevaar en medestudenten met hun project Herontwikkeling de Grote Lijn. De AVBB-prijs voor Civiele Techniek was voor Ivo van der Werf, die samen met Klaas Kaslander een studie heeft gedaan naar alternatieve oeververdedigingen. De vraag daarbij was: hoe versterk je de dijken zonder verhogen of verbreden? Alle winnaars kregen een certificaat en een geldprijs.

Het Algemeen Verbond Bouwbedrijf (AVBB) reikt deze prijs jaarlijks uit. De AVBB is een regionale belangenorganisatie van bouwondernemers waarbij 110 bedrijven in de Bouw & Utiliteitssector en infrastructuur zijn aangesloten.

(bron: HINT)

JongHonden Award voor student advertising

WDKA-derdejaars *advertising* Kees Albers won onlangs samen met collega Pol Hoenderboom een *pitch* die was uitgeschreven door MTV Networks in samenwerking met Stichting JongeHonden. Deze stichting biedt een platform aan jonge creatieven en geeft hen de kans te werken voor echte klanten. MTV Networks wil als merk meer bekendheid krijgen bij marketeers, media-bureaus en reclamebureaus die zich bezighouden met jongerencommunicatie. Motto daarbij was: Met MTV Networks weet je jongeren pas écht goed te raken. De WDKA-student en zijn collega bedachten een aantal printadvertenties dat ook echt verschijnt in verschillende bladen en magazines. Daarnaast reizen zij als pitch-winnaars in juni mee in de JongeHondenbus naar het jaarlijkse Cannes Lions International Advertising Festival in Cannes.

(bron: *Het Talud*, nummer 8, jaargang 7)

foto: Ronald van den Heerik

Twaalf sportieve bachelors

Twaalf topsporters en ex-topsporters ontvingen anderhalve maand geleden hun diploma uit handen van NOC*NSF-voorzitter Erica Terpstra. Schaatser Jelmer Beulenkamp, de wielrenners Sissy van Alebeek en Matthijs Delen, beachvolleybalster Rebekka Kadijk, volleyballer Coen Duiverman, golfster Jonna van Beek, atleet Bas Eeftink, hockeyer Erik Jazet, zwemmer Benno Kuipers, badmintonner Youri Lapré, tafeltennisser Daan Slieden en tennisster Kristie Boogert. Laatstgenoemde maakte tevens bekend definitief te stoppen met topsport en zich volledig te richten op haar maatschappelijke carrière. In haar dankwoord namens het twaalfstal afgestudeerden, zette ze met name Mariëtta Broersma van de HR in het zonnetje. 'Onmisbaar voor de RTA, we hebben diep respect voor je inzet', aldus Boogert die zelf al een tijdje lesgeeft aan de HR.

JvN

PROFIELEN MAG WEGGEVEN!

Vrijkaartjes voor Motel Mozaïque festival 2006

Slapen in een kunstwerk, luisteren naar de tofste muziek, je laten meeslepen door theater en kunst, of dansen tot diep in de nacht. Van vrijdag 14 t/m zondag 16 april 2006 kun je voor een fijne mix van muziek, beeldende kunst en performance terecht op het Rotterdamse kunstfestival Motel Mozaïque. Voor de zesde keer slaat het festival zijn tenten

op in Nighttown, de Rotterdamse Schouwburg en TENT. Motel Mozaïque staat bekend om zijn gedurfde programmering, bijzondere locaties, gastvrijheid én vooral om de integratie van verschillende kunst disciplines, waarvoor het festival in 2003 werd beloond door de Vereniging van Nederlandse Poppodia en Festivals met de titel 'Beste

festival van 2003'. Tijdens het festival kun je op creatieve wijze overnachten in kunstwerken of op bijzondere locaties. Overdag en 's avonds (ver)leiden de gidsen van Motel Mozaïque de gasten langs en naar onvergetelijke locaties en markante gebeurtenissen binnen het festival, om vervolgens tot diep in de nacht te genieten van het zeer gevarieerde programma met onder andere Mogwai, The Cardigans, Vashti Bunyan, Coldcut, Madeleine Berkhemer, Abattoir Fermé, Emiliana Torrini, CocoRosie, Adam Green, 65daysofstatic, Toneelschool Arnhem, The Beautiful New Born Children, Black Dice en Iris van Dongen. Kijk voor meer informatie op www.motelmozaïque.nl.

Wil je in aanmerking komen voor 2 vrijkaartjes à 27 euro per stuk voor zaterdag 15 april of kans maken op het winnen van het nieuwe album *Super Extra Gravity* van The Cardigans, stuur dan voor 10 april het juiste antwoord op de hiernavolgende vraag naar profielen@hro.nl. Met welk gek liefdesliedje braken The Cardigans door? Vergeet bij het antwoord niet je studentnummer, adres en telefoonnummer te vermelden.

Officiële opening hotspot Beijerlandsestraat

Studenten van de Hogeschool Rotterdam en leerlingen van ROC Zadkine gaven op 7 februari jl. samen met staatssecretaris Mark Rutte van Onderwijs het startsein voor de verbouwing van het pand aan de Beijerlandsestraat 13, gelegen in een door de gemeente Rotterdam aangewezen hotspot.

foto's: Ronald van den Heerik

Een hotspot is een gebied van één of meer straten waar verpaupering, criminaliteit, vervuiling en verloedering het beeld bepalen. Het zijn de plekken waar huisjesmelkers illegaal kamers verhuren en waar slooplocaties en slecht onderhouden panden bijdragen aan een negatieve uitstraling van de buurt.

WIE DOET WAT?

- Hogeschool Rotterdam, Ribacs (Rotterdams Instituut voor Bouwkunde, Architectuur, Civiele Techniek en Stedebouw), studenten bouwkundige opleidingen: bouwplan en aanvraag vergunningen
- Hogeschool Rotterdam, Willem de Kooning Academie, studenten Lifestyle: styling
- Hogeschool Rotterdam, Willem de Kooning Academie, studenten Grafisch Ontwerpen en Advertising: communicatie-uitingen
- Regionaal Opleidingen Centrum Zadkine: deelnemers van diverse beroepsopleidingen: tekeningen, installaties en verbouwing
- Dura Vermeer: begeleiding deelnemers en verzorgen randvoorwaarden
- Gemeente Rotterdam: opdrachtgever

De Riederbuurt-Noord in de deelgemeente Feijenoord is een van de negen hotspots die de gemeente Rotterdam heeft aangewezen. Hier kocht de gemeente onder meer het pand aan de Beijerlandsestraat 13. Het slecht onderhouden pand, dat jaren leegstond, was een bron van overlast in de buurt. Zo'n honderd studenten van de Hogeschool Rotterdam (RIBACS en Willem de Kooning) en ROC Zadkine maken er twee mooie koopappartementen van die als voorbeeld moeten gelden voor de aanpak van de rest van het huizenblok. Zij doen op deze manier werkervaring op in hun studierichting en dragen bij aan de ontwikkeling van de stad. Bouwbedrijf Dura Vermeer begeleidt de studenten met de verbouwing van het pand en verzorgt de randvoorwaarden.

allicht beter

Wethouder Lucas Bolsius (Sociale Zaken, Wijken en Buitenruimte) en de staatssecretaris gaven het startsein voor de verbouwing. Zij spijkerden een houten bord, ontworpen door studenten van de Willem de Kooning Academie, op het pand. Rutte juicht het initiatief toe. 'Soms lukken dingen. Onderwijs mag ook leuk zijn, dat zien we vandaag. Dit is een geslaagd voorbeeld van samenwerking tussen mbo en hbo. Door binnen de beroepskolom de handen ineen te slaan, komt iets moois tot stand.' Rutte interviewde een aantal studenten over hun ervaringen bij de voorbereiding van deze praktijkopdracht. Ribacs-student Pascal Silvis: 'Ik heb voor dit project gekozen omdat het in werkelijkheid wordt uitgevoerd. Dat is hartstikke leuk, hartstikke leerzaam.'

't Wordt allicht beter dan het nu is', zegt buurtbewoner De Ronde. Hij is met bijzondere interesse op de waterkoude ochtend naar de

feesttent gekomen waar het programma zich afspeelt. 'Ik ben in dit pand geboren en heb er 37 jaar gewoond. Ik ben net naar binnen geweest en ik herken nog wel wat, maar niet veel meer hoor. Wij woonden vroeger op de benedenetage met negen broers en zussen en ook later, toen onze ouders al waren gestorven, ben ik hier blijven wonen. Nu woon ik om de hoek. Afgezien van een periode in Charlois heb ik hier m'n hele leven gewoond. Ik heb de hongerwinter hier meegemaakt en het bombardement van Rotterdam. We lagen in ons bed te schudden toen er een bom neerkwam op de West-Varkenoordseweg. En ik heb natuurlijk de bevolking van de wijk zien veranderen, maar mevrouw, ik moet u zeggen: geen centje last, van niemand niet. We Opzoomeren heel wat af; ik eet hier de lekkerste dingen.' Over een half jaar moet de metamorfose van de Beijerlandsestraat 13 een feit zijn. De Ronde zal de werkzaamheden met interesse volgen.

DvN

Gebouwen Hogeschool Rotterdam

ACADEMIEPLEIN

adres

Academieplein
G. J. de Jonghweg 4-6

bouwjaar

1938-1940

architecten

B.J.K. Cramer
J.C. Meischke
J.E. Kruisheer
EGM architecten

eigenaar

Hogeschool Rotterdam

Lopend door de school waar je al zo lang je dagen slijt, voel je je waarschijnlijk aardig thuis. Maar hoe goed ken je dit 'thuis'? *Profielen* neemt je mee voor een kennismaking met de gebouwen van de HR. In deze vierde aflevering: Academieplein.

Het gebouw aan het Academieplein zoals we het nu kennen, heeft een rijk verleden. De nieuwbouw van het huidige hogeschoolcomplex aan de G.J. de Jonghweg werd in 1940 voltooid, maar kon maar ten dele in gebruik genomen worden.

De Duitse bezetting gooide roet in het eten. Door de bezetting van een deel van het gebouw (Academie vleugel), konden de deuren voor medewerkers en studenten van de Academie pas open in 1946 (zie o ja joh!). Tussen 1946 en de jaren zestig nam het aantal studenten explosief toe van 392 naar 941. Wederom kampte de locatie met ruimtegebrek. Daardoor werd er op de meest gekke plaatsen les gegeven, zoals op zolder en in berggruimten. Men was opnieuw genoodzaakt uit te breiden. Toch bleef deze uitbreiding lang uit door bureaucratische rompslomp. Pas in 1969 was het zover. Het gebouw veranderde in een uitgebreid complex waar de Academie van Beeldende Kunsten en Technische Wetenschappen opnieuw werd ondergebracht. Het gebouwencomplex was door de bezetting geheel uitgewoond en de integratie van de verschillende onderdelen liet te wensen over.

Een specifiek kenmerk van het Academiepleincomplex zijn de wisselende hoogtes in het gebouw. Dat is op zich niet zo

vreemd, maar wel bijzonder is dat de gevels aan de buitenkant op gelijke hoogte zijn. Dit specifieke kenmerk moest met de verbouwing ook gehandhaafd blijven.

Tegenwoordig is Academie van Beeldende Kunsten (nu Willem de Kooning Academie) niet meer gevestigd aan het Academieplein. In de jaren negentig is er een renovatie geweest. Het gebouw kreeg een nieuw jasje waarbij ook de mediatheek tot stand kwam. Kenmerkend voor Academieplein blijven de ontwerpruimtes, de diverse laboratoria en niet te vergeten het merendeel mannelijke studenten.

RH

Oh ja joh?!

Stoephoer

De G. J. de Jonghweg, vernoemd naar een Rotterdamse, negentiende-eeuwse architect, kreeg na 1985 wel een heel aparte bijklank. De weg werd toen gebombardeerd tot prostitutiezone. Dit zorgde voor veel opschudding in het omringende gebied. Niet alleen de hoeren maar ook de zwervers konden er in het gebied goed vertoeven. Als gevolg daarvan hingen er dagelijks louche figuren rond de school die hun rotzooi achterlieten en soms zichzelf vergaten mee te nemen. Na veel geklaag is de zone in 1994 opgeheven.

Gevangenen in de kelder

In de Tweede Wereldoorlog is de locatie aan het Academieplein bezet geweest door de Duitsers. Het gebouw was toen omringd door bunkers. Het RIBACS-gedeelte van de hogeschool diende als gevangenis. In die kelder zijn nog steeds de deuren te zien waar zowel de gevangenen als de Duitsers aantekeningen op hebben gemaakt. (zie foto)

Academieplein in de spotlights

Zowel in de literatuur als in de reclame is er aandacht voor het bijzondere gebouw aan de G.J. de Jonghweg. Zo schreef de schrijver F.B. Hotz in *Eb en vloed en andere verhalen*: 'In het begin van de bezettingstijd bezocht ik de Academie van Beeldende Kunsten en Technische Wetenschappen in Rotterdam.[...] Mijn studie was werktuigbouwkunde. De leerlingen van de kunstafdeling spraken niet met ons technici. Ik keek ze na met spijt.[...]' Recent nog is de reclame van Zilveren Kruis Achmea waarin we een *tour* krijgen langs verschillende Rotterdamse gebouwen, waaronder Academieplein.

Interieurstudenten richten bedrijf op

AFSTOFFEN EN VERKOPEN DIE HANDEL!

studia.nl

‘De meubels die wij maken verdwijnen normaal gesproken ergens in een stoffig magazijn en niemand ziet ze meer terug’, aldus een van de initiatiefnemers van StudIA (Studenten Interieur Architectuur). Dit is de harde realiteit voor veel Willem de Kooningstudenten die geld, creativiteit en energie in hun projecten stoppen. Om die nutteloze eindbestemming van hun opdrachten een halt toe te roepen, wilden de studenten hun werk via een eigen bedrijf, genaamd StudIA, aan de man brengen.

StudIA is opgezet door tweedejaars Renier Winkelaar, Stefan van der Weele, Sake Visser, Peter Waals en Nienke Reichpietsch van de opleiding interieur. Zij verkopen

via www.studia.nl meubels die gemaakt worden tijdens hun opleiding. Naast de verkoopactiviteiten ontwerpen de vijf studenten ook in opdracht. Ieder heeft een andere specialiteit: de een richt zich op hout, de ander weer op licht. Maar alles wat zij maken, draagt wel de naam StudIA. Het concept StudIA biedt zowel een platform aan de oprichters als aan andere studenten. Voor hen is er de mogelijkheid om een ontwerp op te sturen, dat vervolgens door StudIA wordt uitgewerkt met een provisie voor de student die het ontwerp heeft aangedragen. Maar er kan ook een kant-en-klaar meubelstuk op de site komen dat direct in de verkoop gaat. Normaal gesproken vergt het

Nieuwe kenniskring Geïntegreerde Eerstelijnsgezondheidszorg

De gezondheidszorg is in ontwikkeling. Als patiënt mag je steeds minder lang in een ziekenhuis verblijven, huisartsen gaan samenwerken en er komt meer nadruk op preventie. Het zijn onderwerpen die samenkomen in de nieuwe kenniskring Geïntegreerde Eerstelijnsgezondheidszorg. Lector Toon Voorham legt uit waar de kenniskring zich mee gaat bezighouden.

Ouderen blijven langer thuis wonen en gaan niet meer zondermeer naar een verzorg- of verpleeghuis. Ziekenhuizen ontslaan hun patiënten sneller. ‘Er is dus steeds meer thuiszorg nodig en dat stelt andere eisen aan de beroepen waarvoor studenten hier worden opgeleid’, stelt Toon Voorham, sinds 1 januari lector van de nieuwe kenniskring

Geïntegreerde Eerstelijnsgezondheidszorg. Wie denkt dat het hierbij slechts om de paramedische opleidingen gaat heeft het mis. Bij de snelle veranderingen in de eerstelijnsgezondheidszorg zijn ook hbo-professionals met een economische achtergrond en ict’ers nodig. De solistische dokterspraktijken zijn aan het verdwijnen en er ontstaan HOED’en (huisartsen onder één dak) en gezondheidscentra. Voorham, die ook werkzaam is bij de GGD: ‘De eerste lijn is er tot nu toe helemaal op ingesteld om de individuele patiënt met een klacht zo goed mogelijk te helpen. Daar komt eigenlijk weinig planvorming bij kijken.’ Dat gaat veranderen, denkt de

lector. ‘Als twintig procent van je patiënten diabetes heeft, moet je je afvragen hoe je die zorg het beste organiseert. Of als je ziet dat jouw patiëntenbestand veroudert, dan moet je daar in je plannen rekening mee houden.’ Aan dat transformatieproces kunnen ook studenten met een economische of managementgerichte opleiding een belangrijke bijdrage leveren. Voorham: ‘Er is heel veel in beweging. We gaan toe naar een situatie met grote gezondheidscentra waar naast de huisarts veel paramedische hulpverleners in dienst zijn. Deze centra moeten plannen maken om de gezondheidsproblemen van hun patiënten het hoofd te kunnen bieden, maar ook om aan te sluiten bij de nieuwe financieringsstructuur.’

allochtone zorgconsulent

Bij de zorg in zulke centra zal de huisarts steeds meer een specialist worden die taken overlaat aan assistenten, verpleeg-

kundigen, fysiotherapeuten en straks ook aan nurse-practitioners, verwacht Voorham. Alle medewerkers met elkaar zullen een heel brede eerstelijnszorg bieden. ‘Daarom wordt het in de eerste lijn steeds spannender, uitdagender en ook leuker om te werken’, vindt de lector. ‘Aan de ene kant heb je de ontwikkelingen met de nieuwe media (e-health, de digitale dokter, red.). Daar zal de eerste lijn ook aan gaan meedoen. Aan de andere kant is er nog heel veel echte achterstandsproblematiek zoals allochtone ouderen die niet eens kunnen lezen en schrijven.’ Ook die groep moet adequate hulp krijgen en dan werkt alleen een heel persoonlijke benadering. Bijvoorbeeld met een allochtone zorgconsulent en een praktijkassistente van Turkse of Marokkaanse komaf. Voorham pleit voor een doelgroepgerichte en planmatiger benadering, ook in de eerste lijn. De GGD-medewerker promo-

Beats 010

DE VIBE WORDT LAAT OPGEPIKT

Onlangs organiseerden zes studenten vtm de Beats 010 Talent Factory, een speciale editie van het welbekende schoolfeest Beats 010. Hogeschool-dj's, vj's en rappers kregen de kans om hun *skills* te laten zien in NOW&WOW. Voor studenten, door studenten dus.

Twaalf dj's kregen de kans om zich te bewijzen tegenover de jury, bestaande uit clubeigenaar Ted Langenbach en drie bekende Rotterdamse dj's: Jeremaine S, Leroy Stylez en Secret Simba.

De dj's in spe werden deze avond beoordeeld op hun *skills*, muziekkeus en presentatie achter de draaitafels, aldus de nog niet geheel voorbereide juryleden.

Ted Langenbach is bij de eerste set nog niet present en de rest van de juryleden is nog zoekende naar criteria voor de avond.

De avond, die om acht uur zou beginnen, komt pas om half tien op gang, wanneer de eerste studenten binnendruppelen.

Niemand voelt zich echt op zijn gemak in het koude en kille NOW&WOW. Er staan veel zijlijners, wachtend tot de eerste bezoekers een poging op de dansvloer wagen. Het wordt elk uur drukker en voller, uiteindelijk bezochten ongeveer driehonderd man de avond, maar nog steeds geen voetjes van de vloer. Niet echt verwonderlijk: de dj's krijgen elk twintig minuten om alles uit de kast te trekken maar dit blijkt te kort om de menigte aan het dansen te krijgen. Na telkens vier sets gehoord te hebben, volgt het jurycommentaar. Het tussentijdse commentaar van de dj-juryleden is een beetje slap vergeleken bij dat van Langenbach. De kritische clubeigenaar steekt zijn mening deze avond niet onder stoelen of banken. Langenbach vindt dat er talent bij zit maar, zo vult hij aan: 'Voor de rest zijn het toch wel ideale schoonzonen.'

Om wat leven in de dansfabriek te brengen, geeft Jeremaine S om elf uur het publiek de *muziekboost* die het nodig heeft. De heupen worden – eindelijk – flink geschud.

Na vijf uur lang geëntertaint te zijn met verschillende muziekstijlen, is het zo ver: de prijsuitreiking. De hoofdprijs is een avond draaien op de tweede editie van Beats 010, het officiële eindfeest van de Hogeschool

foto: Levien Willemse

opzetten van een bedrijf bloed, zweet en tranen, maar de StudIA-studenten vinden het meevallen. 'Anderen hebben een bijbaan van twintig uur in de week, wij doen dit. Daarnaast is het werken in opdracht goed te combineren met de studie omdat het alvast een voorproefje is voor de toekomst. Je hoort veel studenten wel zeggen dat ze voor zichzelf willen beginnen, maar meestal komt dat er niet van', aldus een van de StudIA-studenten.

Het vijftal heeft nog genoeg plannen voor de toekomst, waaronder een meubellijn onder de naam StudIA. Momenteel proberen zij hun spullen bij diverse winkels onder te brengen.

Meer informatie: www.studia.nl

RH

veerde op een onderwerp waarbij het ging om de vraag hoe je met je voorlichting het beste aansluit bij je doelgroep. Zoals bijvoorbeeld de Turkse medewerker die gezondheidsvoorlichting geeft aan Turkse patiënten, of ouderen die aan ouderen voorlichting geven.

bewegen-op-recept

Hoewel de huisarts in de toekomst veel taken aan andere hulpverleners zal overlaten, voorziet Voorham wel een centrale rol voor de huisarts, ook als het gaat om preventie. 'Als een arts jouw klacht ziet en concludeert dat meer bewegen zal helpen, moet hij dat nadrukkelijk gaan voorschrijven. Bewegen-op-recept. En hij moet zorgen dat die patiënt kan instromen in een beweegprogramma.' In combinatie met deze aanpak zullen, verwacht hij, meer zorgverzekeraars voor hun klanten beweegprogramma's in hun aanvullend pakket gaan opnemen. En zullen op de markt dus ook meer aanbieders komen. Voorham koos onder andere voor het lectorschap vanwege het belang dat hij aan preventie en voorlichting hecht. 'En ik ben

ervan overtuigd dat er nu heel veel mogelijkheden liggen voor onderzoek en interventies in de eerste lijn. 'Het is aan de lector om dit beeld te vertalen naar de opleidingen van de HR', beseft hij. Inmiddels is duidelijk dat de differentiatie eerstelijnszorg van start mag gaan. Daar wordt nu hard aan gewerkt. Voorham: 'Ik verwacht dat die opleiding veel studenten zal trekken omdat het om praktijkgericht onderwijs gaat en er tegelijk veel aandacht is voor innovaties.'

JvN

'De eerstelijnszorg wordt steeds spannender en uitdagender'

Rotterdam, in club NOW&WOW. Deze prijs werd gewonnen door de rap/dance-act Tonatics (met Mervin Cho Chua Yuen en Damascus de Mey). Zij waren volgens de jury veruit de beste vanwege de sterke combinatie van Nederlandse hiphop met rauwe Prodigy-achtige beats. 'We vonden het een geslaagde avond, iedereen had genoten. De diversiteit van de optredens was leuk, maar daardoor werd het wel een beetje appels met peren vergelijken', aldus prijswinnaar Damascus. De tweede en derde prijs werden gewonnen door techno-dj K-Drive en de dj Chuckie look-a-like dj Fasta. De Tonatics zullen we dus op de volgende editie van Beats 010, in juni, weer terugzien in de NOW&WOW.

RH

Haventraineeship levert eerste afgestudeerden af

Twee jaar geleden ging het project Traineeship Port of Rotterdam van start. Dit project werd geïnitieerd door de kenniskring Logistics van de Hogeschool Rotterdam, Yacht, Havenbedrijf Rotterdam en Deltalinqs. Twee doelstellingen werden nagestreefd: hoger opleiden een bijdrage laten leveren aan havengerelateerde bedrijven, maar ook: de haven aantrekkelijker maken voor afgestudeerde hbo'ers. De bedrijven kregen zo de kans om te onderzoeken hoe ze hun prestaties kunnen verbeteren en welke capaciteiten hbo'ers bezitten. De eerste lichting afgestudeerden heeft het project inmiddels met succes afgerond. Van de vier voormalige trainees zijn er nog drie werkzaam in de haven, de vierde werkt in een gelijksoortige branche.

kijkje in de keuken

Van de vier afgestudeerden die meededen aan het traineeship, studeerden er drie logistiek en economie en één logistiek en technische vervoerskunde. Dat was indertijd een vereiste om mee te doen. Tegenwoordig kunnen ook hbo'ers en wo'ers met een andere achtergrond, zoals commerciële economie en technische bedrijfskunde, deelnemen aan het traineeship. Voorafgaand aan deelname wordt de afgestudeerde goed gescreend, ook op karaktereigenschappen zoals doorzettingsvermogen, flexibiliteit en ondernemerschap, aldus Sandra de Jong, een van de ex-trainees. 'Ik moest een goede motivatie hebben om mee te doen. Ik had – gelukkig – toen al twee stages in de haven gelopen, dus dat was mooi meegenomen.'

De deelnemers aan deze *pilot* kregen twee jaar om mee te lopen bij vier verschillende bedrijven. Sandra: 'Dit was echt een vernieuwende ervaring. Ik heb me in die twee jaar onder andere beziggehouden met de implementatie van nieuwe computersystemen, gewerkt op een commerciële afdeling en mij gericht op internationaal containermanagement. In die korte tijd heb ik echt een kijkje in de keuken kunnen nemen. Bovendien heb ik veel over mezelf geleerd en weet ik me nu snel aan te passen aan verschillende werkculturen, elk bedrijf werkt immers anders.' Sander van der Meulen, een van de andere ex-trainees, deelt Sandra's positieve ervaringen met het traineeship. 'Ik dacht dat het een soort stage zou zijn, maar het oversteeg mijn verwachting. Ik was echt een collega binnen een bedrijf. Als er iets mis ging, moest ik ervoor zorgen dat het weer in orde kwam. Voor mij is het traineeship in ieder geval een

Tegenvallende resultaten meting HR-kwaliteitszorg

De klimaatbeheersing op de werkplek is belabberd, over intranet is het HR-personeel ontevreden en de diversiteits- en internationaliseringsactiviteiten krijgen eveneens een dikke onvoldoende. Dit blijkt uit een eind vorig jaar gehouden enquête.

De zogenoemde *nulmeting kwaliteitszorg van de diensten* is gebaseerd op 202 vragenformulieren die zijn ingeleverd. In totaal ontvingen 504 personeelsleden een formulier. Daarop bij iedere vraag de keuzemogelijkheden 'zeer tevreden', 'tevreden', 'ontevreden noch ontevreden', 'ontevreden' en 'zeer ontevreden', die later zijn vertaald in de cijfers 10, 7,5, 5, 2,5 en 0.

Over een aantal werkzaamheden is het personeel duidelijk ontevreden. Naast de eerder genoemde zaken zijn dat bijvoorbeeld de contacten van het accountmanagement met het mbo, de scholingsplannen en functiebeschrijvingen die de personeelsadviseurs moeten maken en de ondersteuning bij de elektronische leeromgeving (ELO). Opvallender dan deze negatieve uitschieters is de tendens dat de inzet van veel medewerkers bij collega's weinig enthousiasme oproept. In algemene zin is men 'tevreden noch ontevreden' dan wel licht ontevreden over het bureau intake en trajectbegeleiding (BiNT), bureau inschrijving, studievoorzichting, marketing & communicatie, de dienst personeel & organisatie en de dienst strategie & onderwijs. 'Het heeft veel met communicatie te maken', verklaart interim-directeur Dick Glasbergen van instroommanagement (IM) dit beeld. 'Veel mensen zijn niet op de

hoogte van wat er allemaal gebeurt. Dat moeten we elkaar dus duidelijk gaan maken.'

diepte-interviews

Johan Sevenhuijsen, als directeur strategie & onderwijs verantwoordelijk voor internationalisering, diversiteit en de ondersteuning bij de ELO, wil nog niet inhoudelijk op de uitkomsten ingaan. 'We gaan eerst met de betrokkenen praten waarna er verbeterplannen komen.' Daar heeft het college van bestuur dan ook nadrukkelijk om gevraagd. Van de directeurs wordt verwacht dat zij diepte-interviews houden met een aantal personen die het vragenformulier invulden. 'De klant centraal' moet het uitgangspunt zijn bij deze gesprekken die moeten leiden tot de verbeterplannen. Het college van bestuur verwacht deze voorstellen begin april. Glasbergen is het eens met deze aanpak. 'Een algemene conclusie is snel te trekken maar we moeten nu bij de interne

klanten gaan doorvragen.' Dat het intranet, HINT, het niet goed doet, is voor Glasbergen overigens geen verrassing. 'Dat wisten we en we waren al bezig met een plan van aanpak. Er klopt een aantal dingen niet zoals het feit dat je nu nog een keer moet inloggen om er te komen.' Ook is er sprake van een kip-en-ei-verhaal, denkt de directeur. 'Als HINT niet is gevuld met informatie gaan mensen niet kijken en als ze niet gaan kijken, gaan ze het niet vullen', aldus Glasbergen die stelt dat vooral HINT de totaalscore van de afdeling marketing & communicatie naar beneden heeft gehaald. De cijfers voor BiNT, waar hij eveneens eindverantwoordelijk voor is, wijt hij aan de onbekendheid van deze afdeling.

juridische afdeling het best

Nauwelijks bekend is ook het alarmnummer. 'Wij vermoedden dat al', reageert directeur Aad van der Wel van de facilitaire dienst. 'Maar de uitkomst is erger dan

goede manier geweest om mezelf te ontplooiën', aldus Sander die zich gedurende twee jaar bij het Havenbedrijf Rotterdam heeft beziggehouden met het verbeteren van de afhandeling van trucks bij terminals, zich gebogen heeft over financiële vraagstukken omtrent rollend materieel op een kolen- en ertsterminal en ICT-problematiek heeft aangepakt.

geslaagd initiatief

Van de vier deelnemers aan het traineeship zijn er drie in de haven blijven werken, onder wie Sandra. Zij is bij haar laatste bedrijf gebleven, Tjonger Services, een logistiek bedrijf waar zij nu projectleider is. Sander is daarentegen verhuisd naar een transportonderzoeksbureau in Rijswijk. 'Wat ik nu doe, ligt wel in het verlengde van wat ik heb gedaan in de haven. Het leuke aan het traineeship vond ik het doen van onderzoek op het gebied van transport. Van- daar dat ik op zoek ben gegaan

naar een bedrijf in die sector waar ik op strategisch niveau beslissingen kan nemen.' Deelname aan het traineeship heeft de ex-trainees dus geen windeieren gelegd. Het project is erin geslaagd beginnende hbo-professionals te helpen bij de start van hun carrière. Het traineeship draait dit jaar daarom opnieuw. Dat het voor studenten waardevol is moge duidelijk zijn, maar hoe zit dat voor de bedrijven? Per slot was het dienen van hun belangen ook een doelstelling van het project. Sandra: 'Ik kan zeker stellen dat het project zowel voor ons als voor de bedrijven een positieve ervaring is geweest. De haven-bedrijven hebben door dit initiatief kunnen ervaren welke mogelijkheden zij afgestudeerde hbo'ers kunnen bieden. Bovendien wordt door dit project de haven nu veel meer uitgelicht.'

RH

verwacht.' Hetzelfde geldt voor de andere slecht scorende onderdelen catering en de klimaat-beheersing op de werkplek. Van der Wel, over dat laatste: 'Verrassend dat dit onderwerp op alle locaties laag scoort. Op de Kralingse Zoom en in de hoogbouw aan het Museumpark hadden de investeringen in het recente verleden tot hogere scores moeten leiden.' De directeur benadrukt dat er positief wordt geoordeeld over onder andere het doorverbinden van telefoongesprekken, het bezorgen van de interne post en het toezicht van de huismeesters. Deze scores komen echter niet in de buurt van de best scorende onderzochte werkzaamheden, die van de juridische afdeling. De juridische adviezen zijn goed en worden snel ontvangen, is de conclusie. 'Leuk natuurlijk om goed uit zo'n onderzoek te komen', reageert Fons Smits, jurist van de hogeschool. En bescheiden voegt hij eraan toe: 'In het onderzoek zijn allerlei soorten diensten met elkaar vergeleken. Misschien

scoort de ene soort wat gemakkelijker dan de ander.' Ook financiën, de mediatheken en het secretariaat van het college van bestuur mogen overigens niet klagen over hun beoordeling.

JvN

MWD'ERS DRAAIEN STEUNPUNT ZORG OM GELD

Studenten maatschappelijk werk en dienstverlening (mwd) hebben in opdracht van het Centrum Voor Dienstverlening (CVD) en Hogeschool Rotterdam het steunpunt *Zorg om geld* opgezet. Voor vierdejaars Michel Sas en Daphne Lobé is het hun afstudeerproject. Zij begeleiden mwd-derdejaars Patricia Pijnen en Chantal Ipskamp die het steunpunt bemannen.

Outside in, inside out, dat is het *leitmotiv* in de opleidingen van de Hogeschool Rotterdam. De activiteiten van de mwd-studenten zijn hiervan een exemplarisch voorbeeld. Zij krijgen de kans *echte* werkervaring op te doen, en tegelijkertijd komt hun leerproces ten goede aan minder draag-

krachtigen in Rotterdam. Rotterdammers met schulden kunnen verschillende dingen doen. Is de nood hoog opgelopen, dan kunnen zij in aanmerking komen voor een langdurig traject van schuldsanering bij het Meldpunt Schuldhulpverlening. Heeft de cliënt 'gewone' geldzorgen en is hulp daarbij welkom, dan kan het steunpunt *Zorg om geld* uitkomst bieden. Daphne Lobé: 'Wij bieden laagdrempelige concrete en informatieve dienstverlening. Omdat het steunpunt wordt bemand door studenten, wordt er geen psychosociale dienstverlening gegeven. Blijkt het geldprobleem van de cliënt veroorzaakt te zijn door grote psychische problemen, dan moeten we hem doorverwijzen.' Michel Sas vult aan: 'Wij helpen een cliënt bijvoorbeeld met moeilijke telefoontjes naar instanties of met het opstellen van brieven. Ook maken we samen een werkbaar maandbudget. Voor een maatschappelijk werker kost dit allemaal veel tijd. Het is fijn voor het maatschappelijk werk als ze cliënten voor dit soort zaken naar ons kunnen doorverwijzen. In principe bieden we vijf gesprekken aan. Heeft de cliënt meer tijd nodig, dan is er ook meer aan de hand dan enkel zorg om geld en is hij niet op zijn plaats bij ons steunpunt.' Via interviews, vakliteratuur en ondersteuning van de CVD-afdeling *inkomen en schuld* hebben de studenten voldoende kennis ontwikkeld om het steunpunt te draaien. De vierdejaars begeleiden de derdejaars en dragen zorg voor de beleidsmatige kanten van het steunpunt. Volgend jaar zullen de huidige derdejaars het stokje van hen overnemen en op hun beurt nieuwe derdejaars inwerken en begeleiden. Het project is nog maar net van de grond. De eerste week trok negen cliënten – allen toegeleid via hulpverleners van het CVD – maar de verwachting is dat de *caseload* zeker zal oplopen.

EvdM

TOP 8 SLECHTST BEOORDEELD

Ontwerpen van scholingsplannen door afdeling personeelsadvies	2,7
Activiteiten rond internationalisering door dienst S&O	2,7
Intranet als communicatiemiddel	3,0
Opstellen begroting bij afdeling personeelsadvies	3,1
Klimaatbeheersing werkplek	3,1
Opzetten/verzorgen scholing docenten door dienst S&O	3,2
Activiteiten rond diversiteit door dienst S&O	3,3
Organisatie keuzeonderwijs	3,5

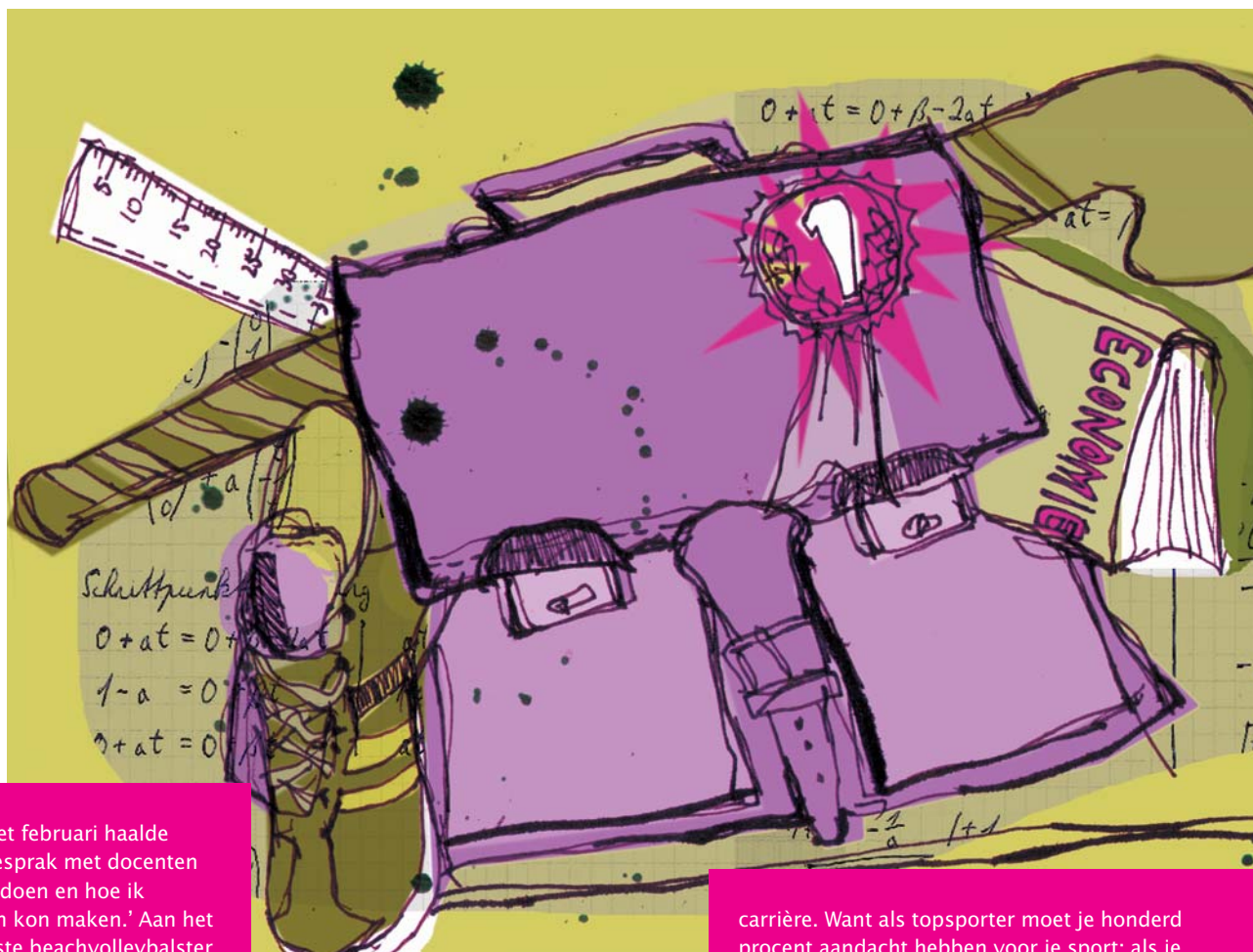
TOP 9 BEST BEOORDEELD

Duidelijkheid van de adviezen van juridische afdeling	8,0
Snelheid van het advies van juridische afdeling	8,0
Deskundigheid juridische afdeling	7,8
Adviezen van juridische afdeling	7,7
Bereikbaarheid medewerkers financiële planning & control	7,6
Snelheid van secretariaat m.b.t. afspraken maken met CvB	7,5
Bereikbaarheid medewerkers mediatheek	7,4
Bereikbaarheid medewerkers secretariaat	7,4
Servicegerichtheid medewerkers financiële planning & control	7,4

Topsport én studeren

Auteur: Jos van Nierop Illustrator: Kwannie Tang

Onlangs sloot de derde lichter topsporters hun studie commerciële economie aan de Randstad Topsport Academie (RTA) af. Bij de diploma-uitreiking werd er in een forum gesproken over de combinatie van topsport met werk en/of studie. Gaat het samen?

'Van november tot en met februari haalde ik tentamens in. En ik besprak met docenten of ik vakken eerder kon doen en hoe ik vervangende opdrachten kon maken.' Aan het woord is Nederlands beste beachvolleybalster Rebekka Kadijk. Onlangs studeerde ze af aan de Randstad Topsport Academie (RTA) en daarmee sloot ze een periode van vijf jaar nauwgezet plannen af. 'Of ik wel eens dacht om met m'n studie te stoppen? Ja! Maar als ik dit niet had opgepikt, zou ik niks hebben. De RTA is de enige mogelijkheid om studie en topsport te combineren', aldus Kadijk die ervoer dat docenten alle medewerking verleenden als er ergens mee moest worden geschoven. 'Daar gingen ze makkelijk mee om, zeker als je liet zien dat je er wat voor wilde doen. Voor wat hoort wat, zeg maar.'

topsport is een keuze

Maatwerk dus, iets dat men bij de RTA vanzelfsprekend vindt. 'Als je voor je sport op hoogtestage bent, en je hebt een tentamen, dan kom je niet even terug', verwoordde directeur commercieel management Bert Reul het treffend op de dag van de diploma-uitreiking. En zo besteedde beachvolleybalster Kadijk in de maanden maart tot en met oktober nauwelijks tijd aan haar studie. De RTA is in zo'n geval een uitkomst. Toch vindt niet iedereen het vanzelfsprekend dat je naast topsport zou moeten studeren of werken. Zoals ex-tennisster Kristie Boogert, een van de afstudeerders. 'Totdat je een blessure krijgt, denk je aan niets anders dan aan je sport. Ik heb gedacht: Als ik over mijn hoogtepunt ben, ga ik denken aan mijn maatschappelijke

carrière. Want als topsporter moet je honderd procent aandacht hebben voor je sport; als je aan andere dingen denkt gaat het verkeerd.' Hoewel hij naast zijn judocarrière parttime werkt en vier jaar geleden zijn studie bedrijfskundige informatica aan de HES (nu Hogeschool Rotterdam) afrondde, is Mark Huizinga het met Boogert eens. De judoka tijdens het forum: 'Topsport is een keuze om ergens helemaal voor te gaan. En dat is ook heel erg goed. Na je carrière zijn er nog mogelijkheden genoeg. Maar je moet niet verwachten dat je daarna dezelfde kansen hebt als iemand die zich tien jaar op zijn werk heeft gestort.'

LUKT DAT?

Anderzijds is een topsportcarrière ook een soort opleiding, maakte voormalig marathonloper en tegenwoordig medewerker van NOC*NSF Marti ten Kate duidelijk. 'Topsporters zijn over het algemeen prima werknemers: Ze kunnen plannen, hebben geen negen-tot-vijf mentaliteit en hebben via onder andere sponsors een uitstekend netwerk. En de pr die het oplevert is ook meegenomen, al moet een werkgever iemand daar niet om aannemen', aldus de medewerker van NOC*NSF. Bij het ministerie van Defensie speelt het wel een rol, verkondigde een vertegenwoordiger tijdens de forumdiscussie. 'We ondersteunen sporters, maar voor ons is het imago-element ook belangrijk.' De faciliteiten voor sporters zijn er ideaal; dat ligt anders bij consultantsbureau Ernst & Young, ervaart atleet Timothy Beck. 'Ik wilde eigenlijk elke dag tot één of twee uur werken, maar dat kon niet. We hebben afgesproken dat ik drie dagen per week werk. Met trainen erbij maak ik nu erg lange dagen en dat is af en toe best pittig.'

óf vwo óf tennis

Het combineren van topsport met onderwijs lijkt makkelijker dan decennia geleden. Toen Mark Huizinga studeerde, was er van de RTA nog geen sprake en ook de zogenoemde LOOT-scholen (Landelijk Overleg Onderwijs en Topsport) zijn er nog niet zo lang. Op de in totaal twintig LOOT-scholen, waaronder het Thorbecke in Rotterdam, kunnen jonge sporttalenten op een flexibele manier voortgezet onderwijs volgen. Zo laten de roosters toe dat er kan worden getraind en aan wedstrijden kan worden deelgenomen. Op het moment dat Kristie Boogert van 3 naar 4 vwo wilde gaan, had ze graag op zo'n school gezeten. 'Ik werd gedwongen te kiezen tussen het vwo en tennis. Op de havo kreeg ik wel een vrijstelling en dus ben ik daar naartoe gegaan. Gelukkig zijn de voorzieningen voor de huidige jonge sporters, met de LOOT-scholen, enorm toegenomen.'

Toch is de combinatie niet voor iedereen zaligmakend. 'Zoals bij iedere studie vallen er studenten af', vertelt docent Taco den Dam. 'Topsporters kunnen via de RTA natuurlijk alleen commerciële economie studeren. De keuze kan dus niet altijd honderd procent gemotiveerd zijn en dan kan de studie tegenvallen. De een stopt en gaat wat anders doen, de ander maakt de opleiding af en ziet dan wel verder.' Erik Jazet is een van de recente

afstudeerders, maar twee van zijn drie hockeycollega's haalden de eindstreep niet. Ten Dam: 'Remco van Wijk en Jaap-Derk Buma bleken toch niet gemotiveerd genoeg voor de studie en waren vrij snel weg. Maar Teun de Nooijer (in 2004 afgestudeerd, red.) en Erik Jazet waren doorzetters, hadden ook een gezin met kinderen en dan ben je toch anders met je toekomst bezig.'

Jazet: 'Ik werkte bij een assurantiebedrijf maar had geen hbo-papiertje. Deze combinatie met twee ochtenden in de week college leek mij wel mooi', aldus de hockeyer die sinds een paar jaar bij de Rabobank werkzaam is. 'Daar was de eis dat ik een hbo-diploma zou halen dus dat was een goede stok achter de deur.' Hoewel Jazet coach is, een gezin heeft en dus ook een baan, viel hem de combinatie best mee. 'Als je een keer niet aanwezig kon zijn, kreeg je de stof toch wel aangeleverd. En de werkstukken en tentamens? Tja, daar hikte ik af en toe wel tegenaan.'

Oud-RTA-studenten blikken terug

Profbasketballer Mark Sinnema

'Ik heb er geen spijt van. Integendeel', zegt Mark Sinnema (29). De profbasketballer behoorde twee jaar geleden tot de eerste lichte afstudeerders van de Randstad Topsport Academie. 'Toen trainde ik nog tweemaal per dag, voor mij was de opzet dus ideaal. Een reguliere school zou ik ook wel gehaald hebben maar niet zo snel.' Sinnema startte twee keer eerder aan een hbo-opleiding voordat hij in aanraking kwam met de RTA. 'Toen ik bij NAC in Breda basketbalde, vertelde de toenmalige directeur van NAC Roeland Oltmans mij over twee hockeyers die op het RTA zaten.' De basketballer denkt niet dat hij nog meer uit zijn sportcarrière gehaald zou hebben als hij zijn studie had laten vallen of uitgesteld. 'Dat zou niet zoveel hebben uitgemaakt', aldus Sinnema die momenteel in België basketbalprof is en dat combineert met een dertigjarige werkweek. Bij uitzendbureau Start is hij intercedent. Sinnema: 'Een goede combinatie maar wel vrij pittig.'

Badmintonner Tijs Creemers

'Een geweldige periode', blik badmintonner Tijs Creemers (25) terug op zijn tijd op de RTA. 'Na het afronden van de meao wist ik niet zeker of ik wilde doorstuderen omdat de combinatie topsport en studie voor mij voorheen erg lastig was. Maar ik had het geluk dat de RTA net met een pilotgroep begon waar ik kon instromen. Voor mij was dit echt een uitkomst. In de vier jaar RTA ben ik heel veel gegroeid in mijn badmintoncarrière maar ook als persoon. Dat heb ik zeker aan de RTA te danken.' Creemers is inmiddels gestopt met het spelen van badminton op het hoogste niveau en woont in Australië. 'Tijdens een buitenlands toernooi ben ik een lieve Australische tegen gekomen met wie ik nu verloofd ben.' Bij AXA Australia (pensioenen en verzekeringen) werkt hij nu aan een maatschappelijke carrière. Creemers: 'Ik heb onlangs promotie gemaakt en ben nu supervisor over de afdeling bedrijfspensioenen. Financieel adviseurs, werkgevers en werknemers bellen AXA op voor advies. Daar komt het in het kort op neer. Het is een groot mondiaal bedrijf dus uiteindelijk wil ik binnen AXA als manager ergens terecht zien te komen, wat er op zich wel in moet zitten.' Net als Sinnema denkt Creemers niet dat hij veel meer uit zijn sportcarrière had kunnen halen als hij zich er volledig op had gericht. 'Misschien iets, maar niet super veel. Wat ik nu heb opgebouwd dankzij de RTA is mij honderd keer meer waard. Ik weet dat ik de juiste keuze heb gemaakt.'

foto: Ronald van den Heerik

Stage bij MEGAPROJECT RANDSTADRAIL

Remco Kelder (22) is vierdejaars civiele techniek. Onlangs sloot hij zijn stage af bij RandstadRail, het infrastructurele huzarenstuk dat Den Haag, Zoetermeer en Rotterdam via lightrail met elkaar zal verbinden. Hij assisteerde uitvoerder Adriaan de Jong (23) van Dura Vermeer Infrastructuur bij de werkzaamheden op de bouwplaats bij Sint Franciscus Gasthuis waar de tunnel naar centraal station geboord wordt.

Remco: 'Mijn vorige stage was bij een waterschap. Dit was voor mij de eerste keer dat ik aan het werk moest in de uitvoering. Mijn functie was assistent-uitvoerder. Adriaan is een van de twee uitvoerders op dit project. Tijdens deze stage was mijn belangrijkste leerdoel leren leiding geven – mensen aansturen en ervoor zorgen dat ze doen wat er moet gebeuren. Dat is in principe goed gelukt, ik heb geen grote conflicten gehad.'

Adriaan: 'Toch is het wel een paar keer voorgekomen dat het niet ging zoals jij wilde. Werknemers gaan niet altijd dwars voor de kar staan. Bij bouwplaatspersoneel is het eerder zo dat ze ja zeggen en nee doen. De kunst als uitvoerder is om dat in de gaten te hebben en goed te controleren. Ga een half uur later nog maar weer eens kijken of er gedaan is wat jij hebt gevraagd.'

Remco: 'In het begin dachten ze: dat is maar een stagiair, we zoeken het zelf wel uit. Tot ze erachter kwamen dat ik natuurlijk ook niet achterlijk ben. Toen ging het beter.'

Adriaan: 'Hoeveel achtergrondinformatie geef je de mensen mee bij een opdracht? Soms zeg je: technisch moet het zo. Maar er zijn ook werknemers die dat belang achter de opdracht niet zien. Het interesseert hen niet waarom ze van hier tot daar moeten graven. Dit soort mensen kan ook niet zoveel informatie aan. Dat moet je leren begrijpen als uitvoerder.'

Remco: 'Buiten het leidinggeven viel er civieltechnisch ook veel voor mij te leren. Bij mijn vorige stage moest ik tekeningen maken. Hier kreeg ik een tekening en dan moest ik bedenken wat er allemaal nodig was om dat voor elkaar te krijgen, en vervolgens de uitvoering te leiden. Het was heel interessant om bij zo'n groot project mee te lopen. Je komt hier alles tegen wat je in de civiele techniek kan meemaken: droge ontgraving tot een diepte van 22 meter, en dat is heel diep, asfaltwerk, grondwerk, leidingen, riolering, grondverbetering, en ga maar door.'

Adriaan: 'Het is het grootste project van Dura Vermeer. Er lopen hier ervaren mensen rond die bepaald werk ook voor het eerst doen. Het is een heel complex project. We zijn op drie locaties aan het werk. Als ik hier grond wil gaan rijden, moet ik dat wel checken bij de andere twee locaties op de Statenweg en de Conradstraat, achter het centraal station. Communicatie met de vele partners is ingewikkeld en vergt veel inspanning. De tunnel wordt geboord door onze Duitse partner Zublin, vanwege de twee talen is het lastig communiceren. Daarbij zijn de belangen van alle partijen ook nog eens ontzettend groot. Het is niet een baantje dat netjes in veertig uur te doen is. Een zekere stress komt er wel bij kijken, ook omdat de klus financieel krap is aangenomen en een strakke einddatum heeft. In mei 2008 moet het gereed zijn.'

Remco: 'Als stagiair kon ik na acht uur werken naar huis, maar Adriaan was dan vaak nog tot zeven uur 's avonds bezig. Op zich verwacht ik dat ik die werkdruk straks in mijn baan wel zal aankunnen. Ik ben er trouwens nog niet uit wat ik na mijn afstuderen precies ga doen, de voorbereiding in of de uitvoering zoals ik hier heb gedaan. Eigenlijk vind ik beide interessant.'

Adriaan: 'Remco heeft hier veel kunnen leren en ik denk ook dat hij het in zich heeft om leiding te geven. Hij deinst er in ieder geval niet voor terug.'

Meer interesse?

Zie interview architect project CS en lector HR Maarten Struijs in Profielen 34, pg 17.

EvdM

Tot 1994: hoger laboratorium onderwijs Nu: neurowetenschapper

Afgestudeerd

Casper Hoogenraad

Voor Casper Hoogenraad (32) begon het allemaal met een praktische opleiding tot laborant aan de HR. Inmiddels, ruim tien jaar na zijn afstuderen, behoort hij tot de top van neurowetenschappers en wordt hij geprezen om zijn inzichten op hersengebied. In 2005 werd hij voor dit werk onderscheiden met de European Young Investigation Award.

De uitreiker van deze prestigieuze prijs, de European Science Foundation van de EU, gaf Hoogenraad hiermee de kans om onderzoek te doen naar het geheugen van de mens. Hiervoor werd een bedrag beschikbaar gesteld van 1,2 miljoen euro, genoeg om vijf jaar aan de slag te gaan bij het Erasmus MC. Daar is Hoogenraad nu werkzaam als

begeleider en onderzoeker op de afdeling neurowetenschappen. Hij houdt zich bezig met cel-biologische processen op eiwit-niveau in onze hersenen. Vernieuwend aan zijn werkwijze is dat hij geen klinisch onderzoek, dat wil zeggen op ziekte gericht onderzoek, uitvoert. Hoogenraad kijkt, los van ziekte-beelden, naar de werking van de hersenen: Centraal staat voor hem de vraag hoe we in staat zijn te leren en te onthouden. Daartoe doet hij proefdierenonderzoek op gezonde muizen. Door naar hun leergedrag te kijken en het mechanisme te leren begrijpen, hoopt hij op termijn ook mensen te helpen die zogenaamde neuro-degeneratieve ziektes hebben, zoals Alzheimer of vergeetachtigheid. Voor deze aanpak krijgt hij veel bijval met als ultieme erkenning het winnen van de Europese prijs.

Het blijft een intrigerend en mooi verhaal: Een hbo'er die opklom tot gelauwerde wetenschapper. Voor Hoogenraad zelf is het minder bijzonder. 'Nadat ik in mijn laatste jaar op de hogeschool stage liep bij de Daniël den Hoed Kliniek, waar ik tumoronderzoek voor borstkanker deed, raakte ik geïnteresseerd in de wetenschap. Ik wilde weten wat er achter de praktijk zat. Vanaf dat punt besloot ik biologie te gaan studeren in Utrecht. Gedurende deze studie wilde ik mij specialiseren in de hersenen. Voor een promotie-onderzoek ben ik toen terechtgekomen in het Erasmus MC.'

De keuze om verder te studeren was voor Hoogenraad, nog los van zijn leergierigheid, vrij bewust: 'Ik genoot van het student zijn en was toentertijd nog niet toe aan een vaste baan.' Ook na zijn studie in Utrecht bleef de behoefte om op een hoger niveau kennis en ervaring op te doen en dus vertrok hij naar het Massachusetts Institute of Technology in Boston. Daar verbleef hij drie jaar om praktisch onderzoek te doen. Na zijn Amerikaanse ervaring kwam hij in 2005 terug in Nederland, bij het Erasmus MC. Hoogenraad sluit niet uit dat hij in de toekomst weer naar Amerika gaat. 'Daar wordt op een heel andere manier naar wetenschap gekeken dan in Nederland. Wetenschappelijke kwaliteit en vrijheid staan zeer hoog in het vaandel. Amerikanen zijn trots op wetenschappers die het goed doen en geven ze de vrijheid en financiering die nodig zijn om kwalitatief goed onderzoek te doen. Hier is de financiering minder en word je gevraagd of je niet beter tegen een hoger salaris in het bedrijfsleven aan de slag kan. Amerika biedt wat betreft wetenschap een perfect klimaat, het is zeker een aanrader om daar eens stage of onderzoek te doen.'

foto: Ronald van den Heerik

Tip: Probeer verder te kijken dan naar wat je hebt geleerd.

RH

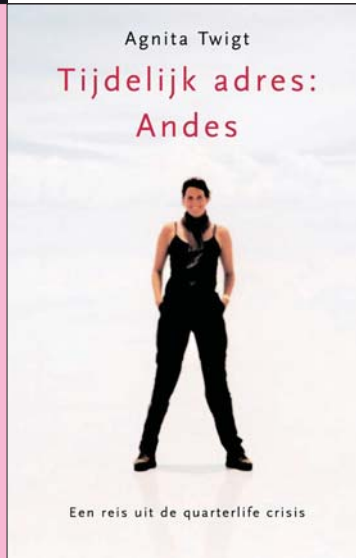

The Libertine
Slechts een verwisseling van kostuum

Bij het horen van de naam Johnny Depp heb je een zekere verwachting. Na *Sleepy Hollow*, *Pirates of the Caribbean* en *Charlie and the Chocolate Factory*, zien we Depp in *The Libertine* wederom in een vreemde hoofdrol. Dit kostuumdrama speelt zich af in de zeventiende eeuw. John Wilmot (Johnny Depp) is een zuipende, vreemdgaande dichter die zich afzet tegen de gevestigde orde. Door zijn extreme levensstijl komt er al jaren niets meer uit zijn pen. Zijn enige interesse is het theater waar hij op zoek gaat naar de inspiratie die hij ontbeert. Tot op de dag dat hij de jonge actrice Elizabeth ontmoet. Op dat moment ontwaakt er iets in hem. Koning Charles, gespeeld door John Malkovich, ziet talent in de dichter en geeft hem een kans zich te bewijzen door een nieuw theaterstuk te schrijven. Dat blijkt makkelijker gezegd dan gedaan. De dichter weet alleen nog pornografisch theater te produceren dat niemand waardeert. Zijn ideeën zijn de tijd te ver vooruit. Door teleurstelling en drank komt John op een horrorachtige manier aan zijn eind.

Deze rol vertoont veel gelijkenissen met eerdere rollen van Depp: het typisch Engelse accent en de gevatte grappen, die hij met een quasi-serieus gezicht tussen neus en lippen vertelt. Het zijn handelsmerken die Johnny Depp maken tot wat hij is als acteur, maar zo langzamerhand begint het te vervelen. *The Libertine* zet echter wel een realistisch beeld neer van de zeventiende eeuw: veel ranzigheid in een periode waar tegelijkertijd vernieuwingen hoogtij vieren. De acteurs brengen dit geloofwaardig en passievol over. Toch is *The Libertine* in zijn genre niet verrassend, evenmin als de in herhaling vallende Johnny Depp dat is. De rol blijft hetzelfde, er vindt alleen een verwisseling van kostuum en setting plaats.

RH

De tragiek van de backpackgeneratie *****

Waren verre reizen decennia geleden nog voorbehouden aan ontdekkingsreizigers van het kaliber Indiana Jones, tegenwoordig is dat allemaal héél anders. Zelfs de meest voorspelbare verzekeringsagent is wel eens ergens in het Amazonegebied van een brug af gebungeejumpet, dit alles uiteraard vastgelegd met de nieuwste digitale camera en te bewonderen op de weblog. Persoonlijk word ik daar soms een beetje droevig van. Niet alleen van het feit dat de hele wereld is samengevat in *Lonely Planet*-reisgidsen en je nergens meer een stap kan zetten zonder dat vele anderen je zijn voor geweest. Meer nog ergeren mij types die net doen alsof dat allemaal doodnormaal is. Voor 90 procent van de wereldbevolking is het fenomeen vakantie (of nog erger:

sabbatical) onbekend. Maar hier in het Westen hoor je er pas echt bij als je je existentiële crisis eens flink overpeinst in het Himalayagebied omringd door Tibetaanse klankschalen. Agnita Twigt, auteur van *Tijdelijk adres Andes*, is het prototype gelegenheidsbackpacker. Jonge vrouw met drukke baan, geslaagd sociaal leven en de onvermijdelijke onstabiele liefdesrelatie met een man in de categorie 'atletisch, gespierd maar niet overdreven, (...) Blonde lokken die nonchalant naar achter vallen.' Agnita besluit na een zoveelste escalatie tussen haar en haar blonde god een paar maanden alleen door Zuid-Amerika te gaan reizen. De hoofdstukken waarin ze haar reiservaringen beschrijft, zijn beeldend. Ze weet sfeer neer te zetten en een aantal passages is vermakelijk en interessant. De e-mails van vrienden tussendoor zijn een leuke vondst, maar al dat ge- 'dikke kus!!' gaat op een gegeven moment tegenstaan. Het nut van de parallelle verhaallijn van één of andere bouquetroman ontgaat mij totaal, maar het vertellen van de geschiedenis van Peru aan de hand van het levensverhaal van een buschauffeur is dan wel weer leuk gedaan. Uiteraard blijft het clichématige 'moment van zelfinzicht' onder de sterrenhemel van Macchu Picchu niet uit. Maar ach, iedereen is het gevoel van een unieke ervaring gegund, ook al is dat misschien allang niet meer zo.

SaS

Rotterdamse folkrock *****

Soms hoef je niet ver te zoeken om kwaliteitsmuziek te vinden. De 29-jarige Rotterdamse zangeres Charlie Dee (1977) levert met *Where Do Girls Come From* een verrassend goed debuut af en bewijst dat je niet naar de Verenigde Staten hoeft om folkrock te horen. Haar stem roept associaties op met singer/songwriters uit de jaren zeventig als Joni Mitchell en Ricky Lee Jones. De cd sluit aan bij de verwachtingen die Charlie Dee wekte na het winnen van de Grote Prijs van Nederland in 2004. De studio-tijd die zij hiermee won, heeft ze nauwgezet gebruikt, want haar debuut verschijnt ruim een jaar later. Ook was zij kritisch in het samenstellen van haar begeleidingsband, want de namen op het hoesje zagen we eerder bij Kane en Anouk. Verwacht niet een al te ruige rockplaat, want de songs doen eerder denken aan Ilse DeLange dan aan de eerder genoemde Haagse diva. En een paar songs achter elkaar klinkt dat lekker, maar een hele cd is wel iets te veel van het goede. De cover van de Joan Armatrading klassieker *Rosie* is dan ook een welkome afwisseling. In totaal gezien verdient dit debuut een dikke voldoende, maar iets meer inspiratiebronnen zouden welkom zijn. Dus volgende keer iets meer Etheridge en Joplin en Dee maakt onze dag goed.

MS

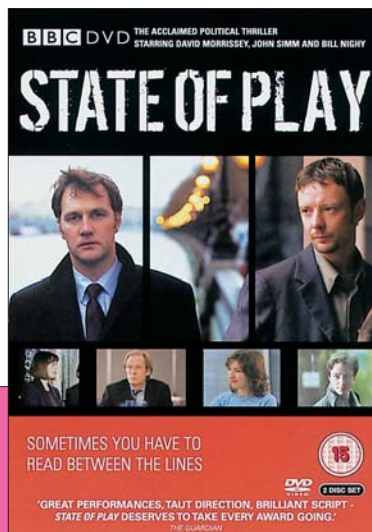
Best verkopende debuut-cd *****

De heren van Arctic Monkeys zouden er een keuzevak van kunnen maken: Hoe zorg je ervoor dat je de best verkopende debuut-cd aller tijden in elkaar draait. Sinds *Whatever People Say I Am, That's What I'm Not* in wagonladingen de Britse cd-winkels bereikte, vlogen de zilveren schijfjes als warme broodjes over de toonbank. Zelfs The Beatles wisten dit niet te bereiken en ook de broertjes Gallagher konden met Oasis niet zo'n hype veroorzaken.

Rond de eeuwwisseling leek de Britpop ten dode opgeschreven en leken dancemuziek en R&B de hitlijsten tot in lengte van dagen te gaan beheersen. Toen bracht echter het Schotse Franz Ferdinand zijn debuutalbum uit en in één klap leek er een reanimatie van de Britse sound mogelijk te zijn. De nieuwe generatie pikte wel rijkelijk uit de vergaarbak die er in de jaren zeventig en tachtig was achtergelaten door artiesten als The Sex Pistols, XTC en met name de Amerikaanse Talking Heads. Toch wisten bands als Bloc Party en Editors er een eigen draai aan te geven.

Geïnspireerd door deze successen pakten de vier negentienjarige bandlede van de Arctic Monkeys het anders aan. Eerst een EP uitbrengen via internet, daarmee naam maken, dan naar de bekende festivals en dan pas een debuut uitbrengen. Het resultaat is een kroniek over het leven van pubers in het weinig opwindende Sheffield. Zanger Alex Turner zingt in het platte Engels van het Noorden hees en doorrookt over uit de hand gelopen zuippartijen en andere manieren om de verveling te verdrijven. Met muzikale referenties naar de vroege Police en late Sex Pistols is het debuut een cd die zelden verveelt en doet uitzien naar optredens tijdens de zomerfestivals.

MS

Aanstekelijke intriges in *State of play*

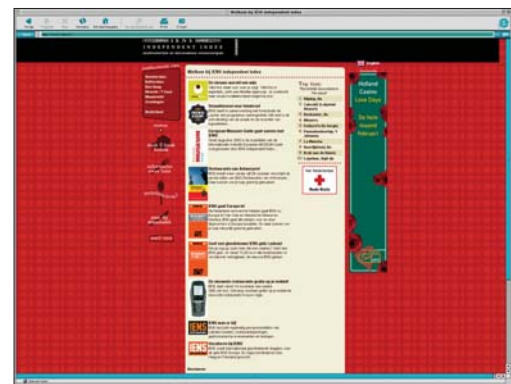
Met de lancering van de nieuwste televisiezender in Nederland, Talpa, ook wel bekend als de zender van de familie De Mol, heeft ook het Nederlandse drama een positieve impuls gekregen. Met *Van Speijk* worden zelfs de meest zure televisierecensenten op hun wenken bediend en worden al snel vergelijkingen gemaakt met buitenlandse producties. Dan wel met de Amerikaanse evenknieën, want de Engelse politie- en met name detectiveseries zijn toch een categorie apart.

De KRO is op de Nederlandse televisie hofleverancier van bekende Engelse detectives als *Inspector Morse*, *Dalziel and Pascoe* en *Silent Witness*. In Engeland zelf is het met name staatsomroep BBC die veel geld investeert in goede scripts en de bijpassende acteurs. Met als resultaat dat de wijze waarop de BBC detectives maakt over de hele wereld als standaard wordt gevoerd.

Nieker is de subcategorie politieke thrillers, waar we in Nederland amper voorbeelden van kennen. Met *0605* en *Medea* deed Theo van Gogh een redelijk geslaagde poging, maar wie dit zet tegenover *The House of Cards* en *State of Play* moet constateren dat het Engelse parlementaire stelsel zich beter leent voor intriges. Laatstgenoemde serie is nu ook op dvd uitgekomen, wat als nadeel heeft dat je de neiging hebt om de zes afleveringen in één keer te bekijken. Niet vreemd, want het verhaal van het ambitieuze Lagerhuislid Stephen Collins die verstrikt raakt in moord, corruptie en leugens is zeer aanstekelijk. Zeker wanneer onderzoeksjournalist en beste vriend Cal McAffrey zijn tanden in het verhaal zet en erachter komt dat Stephen meer te maken heeft met leven en dood van zijn onderzoeks-assistent Sonia dan hij wil toegeven.

Wellicht een uitdaging voor Talpa om de ontwikkelingen rond Uruzgan te dramatiseren en er een spannende thriller van te maken. Maar dan wel in de leer bij Auntie Beeb!

MS

Via lens.nl op weg naar hart en maag

Hoera, je hebt 't voor elkaar! Eindelijk je eerste echte date met dat leuke meisje (ja sorry, ik schrijf vanuit mijn eigen beleving en daarin date ik niet zoveel met leuke jongens, maar dat terzijde) en je besluit haar, zoals een echte romanticus betaamt, mee uit eten te nemen. Om talloze redenen heb je echter geen flauw idee waar je heen wilt (onbekend in de stad, geen regelmatige uit-eter, kieskeurig vrouwtje of wat dan ook), dus in paniek begin je vrienden te bellen. Tevergeefs, al hun tips blijken duur, zwaar experimenteel of obscuur te zijn. Genoeg reden om de paniek wat op te voeren dus.

Stop, niet doen! Dit soort doemscenario's behoort vanaf nu tot de verleden tijd, want een groepje mensen is zo slim geweest om ruim 17.000 eetgelegenheden te indexeren en online te zetten. Op www.iens.nl kan je op meer dan vijftig criteria zoeken naar dat ene restaurantje waarmee je bij haar zo in de smaak zal vallen. Los van de handige weetjes als adres, openingstijden, gemiddelde prijs en kwaliteit, kan je er ook de ervaringen van voorgaande gasten lezen. lens.nl baseert z'n oordeel namelijk op de mening van ruim 30.000 'proevers', waarvan jij er ook één kan worden (gratis, online en lichtelijk subjectief). Let wel op: het verliefde stelletje dat met een stuk aangereiden wild nog genoeg neemt, is te herkennen aan commentaren als 'knus en rustiek, (...) beetje vervelend personeel' (geen woord over het eten, alleen oog voor elkaar), terwijl de culinaire zeikerd over dezelfde tent spreekt in termen als 'ongezellig. Smakeloos eten, wel goede bediening'.

Kortom: met een beetje kritische blik en wat gezond, romantisch verstand (romantisch én verstandig, ik denk er het mijne van...) ben je aardig op weg naar het hart en de maag van je o zo fantastische date.

www.iens.nl

RJ

recensies

TWISTED TURKISH DELIGHT

Ga jij leuk naar een Turks homofeest in Amsterdam, vroeg *Profielen* me. Maar natuurlijk, leuk! Ik hou van homo's, leuke mensen, lieve jongens. Ik hou van Turken, lekker eten, leuk vakantieland. Turkse homobar, prima combinatie, toch?

Niet echt, ik voorzag een paar problemen. Ten eerste mag je als islamitische Turk helemaal geen homo zijn. Zouden er wel mensen komen? En ten tweede mag je als islamitische Turk niet drinken. Zou het er wel gezellig zijn? Ten derde, Turkse mannen hebben vaak een dikke snor, zouden Turkse homo's ook een dikke snor hebben? Hoewel dat laatste natuurlijk geen probleem is... De Turkse homodisco Twisted Turkish Delight wordt één keer per maand gehouden in het homohoofdkwartier in de homo-hoofdstad van Nederland, het COC-gebouw in Amsterdam. Op de flyer staat een aantrekkelijke mediterrane gekleurde meneer nakend in een klein stukje natuur, niet mis! Ik kijk er bijna overheen, maar er staat ook nog tekst bij. Er komt een travo Tina Turner impressionator, geweldig!

snorloos

Met deze info is een date voor de avond zo gevonden. Eerst is hij een beetje huiverig, mooie Nederlandse man in een homobar. Hij is een beetje bang, exotisch is altijd aantrekkelijk. Maar ik misleid hem snel door te zeggen dat mensen echt niet naar een Turks homofeest gaan om knappe ariërs te ontmoeten. Ze gaan natuurlijk naar een Turks homofeest om andere Turkse homo's te ontmoeten. Anders kunnen ze net zo goed naar iedere andere homobar gaan. Rond twaalf wandelen we het homohoofdkwartier binnen. Het is er rustig. Aan de bar staat het vol met jonge, mooie, overduidelijk gay maar snorloze mannen. Goede spijkerbroeken, tanktops en stoere outfits worden hier gecombineerd met wapperende handen en soepele heupen. Mijn date blijft aan de voet. Hij wijkt geen meter van mijn zij. Zie je ze kijken?, vraagt hij me. Ja, er wordt gekeken, er wordt veel gekeken. Maar dat doe ik ook.

urban schuren

Achter de dansvloer hangt een groot scherm waar een Turkse film op wordt geprojecteerd. Op de dansvloer danst een koppel, man en vrouw, opzichtig. Iedereen kijkt naar ze. Ze genieten er duidelijk van. Er wordt een Turkse plaat gestart. Het koppel op de dansvloer is ineens niet meer alleen. Handen schieten de lucht in en er wordt wild met de heupen gegooid. Het lijkt een

TWISTED/EL BESO TURCO
 * **TURKISH&LATIN SOUND BY:**
 DJ Hakan, DJ The Prophet Latin, DJ Smyrna
 * **DRAG QUENN SHOWS BY:**
 Dutch Tina Turner, Selene
 * **GOGO DANCE BY:**
 Luke M.
 * **LATIN DANCE BY:** WWW.HAREMEVENTS.COM
 Firuze&Luke M.

ENTRANCE: 1st EDITION: **NEW DOLLAR 400000**
 JUST € 7 20 JAN '06 FRIDAY 17 FEB '06 FRIDAY
 MEMBERS € 4 23.00-04.00 23.00-04.00

Club COC
 Rozenstraat 14 A'dam
 Reservation: via
 www.cocamsterdam.nl

kruising tussen Turkse volksdans en urban 'schuren'. De zaal stroomt ondertussen vol. De Turkse mannen raken langzaam in de minderheid. Nederlandse mannen van middelbare leeftijd en een zeer middelmatig uiterlijk zijn in groten getale uitgerukt om de mediterrane schone te bekijken. Kleine mannetjes met bolle buiken en lange mannen met geitenharen sokken en verminderde haargroei steken een beetje raar af tussen de petite, wulpse, donkere Turken. De Turken lijken ook niet onder de indruk van de Nederlanders. Ze blijven netjes bij elkaar in de buurt op de dansvloer. Aan de bar probeer ik met mijn vrouwelijke charmes mij en mijn date van een nieuw glas Martini te voorzien. Normaal gesproken lach ik charmant naar de barman en duurt het niet zolang voordat ik een vol glas heb. Maar vanavond natuurlijk wel, want deze barmannen zijn niet onder de indruk van mijn vrouwelijke charmes. Ze hebben het veels te druk met het bedienen van de

**TWISTED
TURKISH DELIGHT**
 monthly
 multi-cult party

Location:
 Club COC
 Rozenstraat 14
 Amsterdam

Sound:
 Turkish Pop&House
 Western Music
 Urban Sound

Shows:
 Sarkan Tate
 Gogo Dance
 Belly Dance

DJ's:
 Hakan
 Smyrna
 Guest DJ's

www.haremevents.com

mooie Turken. En de Turken drinken aardig door, niet alleen cola light overigens.

scheve borsten

Ineens gaat de muziek uit en wordt *Miracle* van Mariah Carey gestart. Ik zie een volglucht naar de trap boven mij schijnen, en daar komt een zwarte euh dame al playbackend de trap af. Haar borsten zitten scheef, ze lijkt niet op Mariah maar ook niet op Tina.

TWISTED / TURKISH DELIGHT

NEW SENSATION
IN AMSTERDAM!

ENTRANCE:

Just: € 7

Members: € 4

Online Reservation:

www.cocamsterdam.nl

agenda:

2 december '05

Sezen Aksu Special

30 december '05

Good Bye, 2005

20 januari '06

Turkish & Latin Sound

* From february 2006 the party
takes place on 3rd friday of
each month.

For more information visit

www.haremevents.com

Het is een beetje een anticlimax. Mensen kijken elkaar wat schaapachtig aan. Na één liedje klimt de diva op haar hoge hakken de trap weer op.

Een nieuwe dj start de ene na de andere reggaeton plaat in. Van het Turkse sfeertje is niets meer over. De Nederlanders nemen de dansvloer over en proberen iets onmogelijks met hun heupen te doen. Het is vermakelijk om te zien, tot mijn irritatiegrens door de FunX-muziek echt overstegen is. Ik besluit weg te gaan en mijn date stribbelt niet tegen. Ga je nog een keer mee naar een homofeest vraag ik hem? Hij schudt van nee, ik kan het hem niet kwalijk nemen. Dit homofeest is gewoonweg niet zo leuk voor hetero's.

TS

Harem Events organiseert elke derde vrijdag van de maand een Twisted Turkish Delight-feest in het COC Amsterdam, Rozenstraat 14, Amsterdam. Tot 23 maart kunnen Turkse homo's ook elke zondagavond terecht bij Urban Queer Night, Café Sappho, Vijzelstraat 103, Amsterdam. Check www.haremevents.com

Nassûh!

Profielen eet bij snackbars, loempiatenten, boterham expressen en aanverwanten rond de locaties van de HR.

Deze keer: Bram Ladage Boterham Express.

Waar	Boterham Express metrostation Dijkzigt
Prijzen	wit/bruin belegd brood vanaf € 1,40 luxebroodjes € 3,40 jus d'orange vanaf € 1,75 fruit € 0,50
Specialiteit	alles is vers
Open	maandag t/m donderdag 06.00- 18.30 uur Vrijdag 06.00-18.00 uur
Kwaliteit	'Alles erop'

Het is 12.15 uur en het begint aardig druk te worden. Broodjes komen uit de oven en het werktempo van de medewerkers is op *full speed*. Voor mij staat een omaatje dat een broodje kaas wil, maar niet met alles erop, zoals Pamela voorstelt. 'Alles erop', is de lijfspreuk van Pamela – ofwel Pam voor bekenden. Zij lijkt vandaag de aanvoerder van het Boterham Express-team te zijn. Ze werkt snel, is vriendelijk en weet alles van de broodjes. Zo nodig weet ze ook alle taken van haar collega's over te nemen.

Zoals de naam al suggereert kun je bij de Boterham Express terecht voor een gezonde, belegde boterham in vele variaties, maar ook voor een croissantje of een belegde bol.

Eenmaal aan de beurt, weet ik eigenlijk nog niet wat ik wil nemen. Ik mag van Pam nog even

rustig kijken. Er is een regenboog aan belegkeus: brie, filet americain, kip, ham, kaas, alles afgemaakt met wat sla. Ik zie naast mij een jongen een broodje met filet americain nemen; dat brengt mij op een idee. Ik neem een bruine bol met filet americain, maar dan wel met alles erop. Mijn broodje is klaar. Ik reken af. Tot mijn verbazing moet ik € 3,40 afrekenen voor een broodje met filet! Behoorlijk duur. Op het broodje bevindt zich ook nog eens een misselijkmakende combinatie: ei en ui... Helaas, de verkeerde keus. Misschien hebben oudere mensen toch meer levenservaring en weten ze daarom dat je niet zo snel moet instemmen met zaken waar je niets van afweet. En Bram, misschien moet er juist iets minder op je broodjes.

RH